

Briuselis, 2016 04 13
COM(2016) 200 final

ANNEX 1

PRIEDAI

prie

Pasiūlymo dėl TARYBOS SPRENDIMO

dėl Protokolo, kuriuo iš dalies keičiamas Europos bendrijos ir Monako Kunigaikštystės susitarimas, numatantis priemones, lygiavertes nustatytoms Tarybos direktyvoje 2003/48/EB, pasirašymo Europos Sąjungos vardu ir laikino taikymo

Protokolas, kuriuo iš dalies keičiamas

Europos bendrijos ir Monako Kunigaikštystės susitarimas, numatantis priemones, lygiavertes nustatytoms Tarybos direktyvoje 2003/48/EB

Europos Sąjunga

ir

Monako Kunigaikštystė,

toliau pagal kontekstą – Susitariančioji Šalis, arba, jei kartu, – Susitariančiosios Šalys,

siekdamos įgyvendinti Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) automatinį finansinių sąskaitų informacijos mokesčių klausimais mainų standartą (toliau – visuotinis standartas), kai bendradarbiauja atsižvelgdamos į teisėtus viena kitos interesus;

atsižvelgdamos į tai, kad viena su kita palaiko ilgalaikius glaudžius santykius mokesčių srityje, visų pirma taikydamos priemones, lygiavertes nustatytoms Tarybos direktyvoje 2003/48/EB dėl palūkanų, gautų iš taupymo pajamų¹, apmokestinimo, ir pageidauja tuos santykius toliau plėtoti siekdamos geresnio tarptautinio mokestinių prievolių vykdymo;

atsižvelgdamos į tai, kad abi pageidauja sudaryti susitarimą dėl tarptautinio mokestinių prievolių vykdymo gerinimo, grindžiamo abipusiais automatiniais informacijos mainais, su sąlyga, kad laikomasi konfidencialumo ir taikomos kitos šiame protokole, kuriuo keičiamas susitarimas, nurodytos garantijos, įskaitant nuostatas, kuriomis ribojamas per tuos mainus gautos informacijos naudojimas;

atsižvelgdamos į tai, kad abi sutaria, kad šiuo protokolu iš dalies pakeistas susitarimas turi atitikti EBPO parengtą automatinį finansinių sąskaitų informacijos mokesčių klausimais mainų standartą (toliau – visuotinis standartas);

atsižvelgdamos į tai, kad iki šiuo protokolu padarytų pakeitimų galiojusiu² Europos bendrijos ir Monako Kunigaikštystės susitarimo, numatančio priemones, lygiavertes nustatytoms Tarybos direktyvoje 2003/48/EB (toliau – Susitarimas), 12 straipsniu, kuriuo remiantis informacija pagal prašymą perduodama tik apie mokestinį sukčiavimą, turi būti suderinta su EBPO skaidrumo ir informacijos mainų mokesčių klausimais standartu, kad, laikantis šiuo protokolu iš dalies pakeisto susitarimo 6 straipsnyje ir III priede numatytų asmens duomenų konfidencialumo ir apsaugos garantijų, būtų pasiekti šiuo protokolu iš dalies pakeisto susitarimo 5 straipsnio 1 dalyje išsamiai nurodyti tikslai;

atsižvelgdamos į tai, kad specialios duomenų apsaugos Europos Sąjungoje taisyklės, kurios galioja ir šiuo protokolu iš dalies pakeistu susitarimu reglamentuojamiems Europos Sąjungos valstybių narių informacijos mainams, Europos Sąjungos valstybėms narėms nustatytos 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo³;

atsižvelgdamos į tai, kad asmens duomenų apsauga Monako Kunigaikštystėje reglamentuojama 1993 m. gruodžio 23 d. Įstatymu Nr. 1.165 dėl asmens duomenų apsaugos (iš dalies pakeistu 2001 m. liepos 2 d. Įstatymu Nr. 1.240 ir 2008 m. gruodžio 4 d. Įstatymu Nr. 1.353 ir įsigaliojusiu 2009 m. balandžio 1 d., įskaitant 2009 m. birželio 19 d. Kunigaikščio įsakyme Nr. 2.230⁴ nurodytas jo įgyvendinimo sąlygas);

¹ ES OL L 157, 2003 6 26, p. 38.

² ES OL L 19, 2005 1 21, p. 55.

³ ES OL L 281, 1995 11 23, p. 31.

⁴ Monako Kunigaikštystės oficialus leidinys Nr. 7918, 2009 6 26.

atsižvelgdamos į tai, kad iki šio protokolo, kuriuo iš dalies keičiamas susitarimas, pasirašymo Europos Komisija nepriėmė pagal Direktyvos 95/46/EB 25 straipsnio 6 dalį sprendimo, kad Monako Kunigaikštystė užtikrina tinkamą asmens duomenų apsaugos lygį;

atsižvelgdamos į tai, kad abi įsipareigoja įgyvendinti šiuo protokolu iš dalies pakeistame susitarime, įskaitant jo III priedą, nurodytas konkrečias duomenų apsaugos garantijas ir jų laikytis, kad užtikrintų, jog nė viena iš jų neturėtų jokio pagrindo atsisakyti keistis informacija su kita Šalimi;

atsižvelgdamos į tai, kad duomenis teikiančios finansų įstaigos, siunčiančiųjų valstybių kompetentingos institucijos ir priimančiųjų valstybių kompetentingos institucijos, kaip duomenų valdytojos, turėtų pagal šiuo protokolu iš dalies pakeistą susitarimą tvarkytą informaciją saugoti ne ilgiau, nei būtina Susitarimo tikslams pasiekti. Dėl įvairių valstybių narių ir Monako Kunigaikštystės teisės aktų skirtumų ilgiausias saugojimo laikotarpis kiekvienai Susitariančiajai Šaliai turėtų būti nustatytas atsižvelgiant į kiekvieno duomenų valdytojo šalies mokesčių teisės aktuose nustatytus senaties terminus;

atsižvelgdamos į tai, kad pagal šiuo protokolu iš dalies pakeistą susitarimą duomenis teikiančios finansų įstaigos ir praneštinės sąskaitos skirstomos į kategorijas, kad mokesčių mokėtojai turėtų kuo mažiau galimybių nepranešti, kai savo turtą perkelia į finansų įstaigas arba investuoja į finansines priemones, kurioms netaikomas šiuo protokolu iš dalies pakeistas susitarimas. Tačiau tam tikros finansų įstaigos ir sąskaitos, kurios kelia mažą riziką, kad jomis bus pasinaudota siekiant išvengti mokesčių, į Susitarimo taikymo sritį neturėtų patekti. Susitarime apskritai neturėtų būti nustatyta ribų, nes būtų nesunku jų neviršyti, sąskaitas išskirstant po skirtingas finansų įstaigas. Siekiant reglamentuoti situacijas, kai mokesčių mokėtojai siekia nuslėpti kapitalą, kurį sudaro pajamos arba turtas, kuriems taikomi mokesčiai buvo nuslėpti, finansinė informacija, kurią reikia pranešti ir kuria reikia keistis, turėtų būti susijusi ne tik su visomis atitinkamomis pajamomis (palūkanomis, dividendais ir panašių rūšių pajamomis), bet ir su sąskaitų likučiais bei finansinio turto pardavimo pajamomis. Todėl tvarkyti informaciją pagal šiuo protokolu iš dalies pakeistą susitarimą yra būtina ir proporcinga, kad valstybių narių ir Monako Kunigaikštystės mokesčių administratoriai galėtų tinkamai ir aiškiai nustatyti atitinkamus mokesčių mokėtojus ir kad galėtų taikyti savo mokesčių teisės aktus ir užtikrinti jų įgyvendinimą tarpvalstybiniais atvejais, įvertinti mokesčių slėpimo tikimybę ir išvengti nereikalingų naujų tyrimų,

susitarė:

1 straipsnis

Europos bendrijos ir Monako Kunigaikštystės susitarimas, numatantis priemones, lygiavertes nustatytoms Tarybos direktyvoje 2003/48/EB (toliau – Susitarimas) iš dalies keičiamas taip:

1) Pavadinimas pakeičiamas taip:

„Europos Sąjungos ir Monako Kunigaikštystės susitarimas dėl automatinių informacijos apie finansines sąskaitas mainų siekiant geresnio tarptautinio mokestinių prievolių vykdymo pagal Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) parengtą visuotinį automatinių finansinių sąskaitų informacijos mokesčių klausimais mainų standartą“.

2) 1–21 straipsniai ir priedai pakeičiami taip:

„1 straipsnis

Apibrėžtys

1. Šiame susitarime vartojamų terminų apibrėžtys:

a) Europos Sąjunga – Europos Sąjungos sutartimi įsteigta Sąjunga, apimanti teritorijas, kuriose taikoma Sutartis dėl Europos Sąjungos veikimo pagal pastarojoje sutartyje nustatytas sąlygas;

b) valstybė narė – bet kuri Europos Sąjungos valstybė narė;

c) Monakas – Monako Kunigaikštystė, jos vidaus vandenys, teritorinė jūra, įskaitant jūros dugną ir gelmes, oro erdvė virš jos, išskirtinė ekonominė zona ir žemyninis šelfas, į kuriuos pagal tarptautinės teisės nuostatas ir nacionalinės teisės aktus Monako Kunigaikštystė turi suverenias teises ir kurie priklauso jos jurisdikcijai;

d) Monako kompetentingos institucijos ir valstybių narių kompetentingos institucijos – IV priedo atitinkamai a punkte ir b–ac punktuose išvardytos institucijos. IV priedas yra neatsiejama šio susitarimo dalis. IV priede pateiktas kompetentingų institucijų sąrašas gali būti iš dalies keičiamas paprastu Monako pranešimu kitai Susitariančiajai Šaliai, jei keitimas susijęs su to priedo a punkte nurodyta institucija, ir paprastu Europos Sąjungos pranešimu, jei keitimas susijęs su to priedo b–ac punktuose nurodytomis institucijomis. Europos Komisija informuoja atitinkamai valstybes nares ir Monaką apie gautus tokius pranešimus;

e) valstybės narės finansų įstaiga – i) bet kuri finansų įstaiga, kuri yra valstybės narės rezidentė, išskyrus bet kuriuos ne toje valstybėje narėje įsikūrusius tos finansų įstaigos filialus, ir ii) bet kuris finansų įstaigos, kuri nėra tos valstybės narės rezidentė, filialas, įsikūręs toje valstybėje narėje;

f) Monako finansų įstaiga – i) bet kuri finansų įstaiga, kuri yra Monako rezidentė, išskyrus bet kuriuos ne Monake įsikūrusius tos finansų įstaigos filialus, ir ii) bet kuris finansų įstaigos, kuri nėra Monako rezidentė, filialas, įsikūręs Monake;

g) duomenis teikianti finansų įstaiga – priklausomai nuo teritorinio atitinkamos jurisdikcijos taikymo konteksto, bet kuri valstybės narės arba Monako finansų įstaiga, kuri nėra duomenų neteikianti finansų įstaiga;

h) praneština sąskaita – priklausomai nuo konteksto, valstybės narės arba Monako praneština sąskaita, kuri tokia pripažįstama, pagal I ir II priedus taikant toje valstybėje narėje arba Monake galiojančias išsamaus patikrinimo procedūras;

i) valstybės narės praneština sąskaita – duomenis teikiančios Monako finansų įstaigos tvarkoma finansinė sąskaita, kuri priklauso vienam ar keliems valstybės narės praneštiniams asmenims arba pasyviai nefinansiniam subjektui, kurio vienas ar keli jį kontroliuojantys asmenys yra valstybės narės praneštini asmenys;

j) Monako praneština sąskaita – duomenis teikiančios valstybės narės finansų įstaigos tvarkoma finansinė sąskaita, kuri priklauso vienam ar keliems Monako praneštiniams asmenims arba pasyviai nefinansiniam subjektui, kurio vienas ar keli jį kontroliuojantys asmenys yra Monako praneštini asmenys;

k) valstybės narės asmuo – fizinis arba subjektas, kurį duomenis teikianti Monako finansų įstaiga, taikydama išsamaus patikrinimo procedūras pagal I ir II priedus, pripažino valstybės narės rezidentu, arba mirusiojo, kuris buvo valstybės narės rezidentas, turto paveldėtoju;

l) Monako asmuo – fizinis arba subjektas, kurį duomenis teikianti valstybės narės finansų įstaiga, taikydama išsamaus patikrinimo procedūras pagal I ir II priedus, pripažino Monako rezidentu, arba mirusiojo, kuris buvo Monako rezidentas, turto paveldėtoju.

2. Bet kurie šiame susitarime neapibrėžti terminai vartojami ta reikšme, kuri tam tikru metu apibrėžta i) valstybių narių atveju – Tarybos direktyvoje 2011/16/ES dėl administracinio

bendradarbiavimo apmokestinimo srityje⁵ arba tam tikrais atvejais Susitarimą taikančios valstybės narės nacionalinėje teisėje, o ii) Monako atveju – jos nacionalinėje teisėje ir kuri sutampa su I ir II prieduose apibūdinta reikšme.

Bet kurie šiame susitarime neapibrėžti terminai vartojami ta reikšme, kuri tam tikru metu apibrėžta šį susitarimą taikančios atitinkamos jurisdikcijos teisės aktuose, t. y. i) valstybių narių atveju – Tarybos direktyvoje 2011/16/ES dėl administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje arba tam tikrais atvejais atitinkamos valstybės narės nacionalinėje teisėje, o ii) Monako atveju – jos nacionalinėje teisėje, išskyrus atvejus, kai pagal kontekstą arba valstybės narės ir Monako kompetentingų institucijų susitarimu tie terminai turi kitą bendrą reikšmę, kaip numatyta 7 straipsnyje (jei tai neprieštarauja nacionalinei teisei); visos reikšmės, nurodytos taikytinuose atitinkamos jurisdikcijos (valstybės narės arba Monako) mokesčių teisės aktuose turi viršenybę prieš kituose tos jurisdikcijos teisės aktuose nustatytą reikšmę.

2 straipsnis

Automatiniai informacijos apie pranešinas sąskaitas mainai

1. Pagal šio straipsnio nuostatas ir taikytinas duomenų teikimo ir išsamaus patikrinimo taisykles, atitinkančias I ir II prieduose, kurie yra neatsiejama šio susitarimo dalis, išdėstytas taisykles, Monako kompetentinga institucija su kiekviena valstybės narės kompetentinga institucija, o ši su Monako kompetentinga institucija kasmet automatiškai keičiasi pagal šias taisykles gauta ir 2 dalyje nurodyta informacija.

2. Apie kiekvieną Monako praneštiną sąskaitą (valstybės narės atveju) ir kiekvieną valstybės narės praneštiną sąskaitą (Monako atveju) turi būti keičiamasi šia informacija:

a) jei sąskaitos turėtojas yra praneštinis fizinis asmuo – jo vardas, pavardė, adresas, mokesčių mokėtojo kodas, gimimo data ir vieta, o jei sąskaitos turėtojas yra subjektas, kuris, atlikus išsamaus patikrinimo procedūras, atitinkančias I ir II prieduose išdėstytas taisykles, pripažintas turinčiu vieną ar kelis jį kontroliuojančius praneštinius asmenis, – subjekto pavadinimas, adresas, mokesčių mokėtojo kodas ir kiekvieno iš tų asmenų vardas, pavardė, adresas, mokesčių mokėtojo kodas, gimimo data ir vieta. Protokolo, kuriuo iš dalies keičiamas susitarimas, pasirašymo [data] dieną Monakas neturėjo savo asmenų mokesčių mokėtojų kodų;

b) sąskaitos numeris (arba funkcinis ekvivalentas, jei sąskaita numerio neturi);

c) duomenis teikiančios finansų įstaigos pavadinimas ir identifikavimo numeris (jei yra);

d) sąskaitos likutis arba joje esanti suma (įskaitant išperkamąją sumą, kai tai susiję su draudimo sutartimi su išperkamąja suma arba anuiteto sutartimi) atitinkamų kalendorinių metų ar kito atitinkamo ataskaitinio laikotarpio pabaigoje arba informacija apie sąskaitos uždarymą, jei per tuos metus ar laikotarpį sąskaita buvo uždaryta;

e) pasaulgos sąskaitos atveju:

i) visa bendra palūkanų suma, visa bendra dividendų suma ir visa bendra kitų pajamų, gautų už sąskaitoje turimas lėšas, suma, kiekvienu atveju įmokėta ar įskaityta į sąskaitą (arba jai priskirta) per kalendorinius metus arba kitą atitinkamą ataskaitinį laikotarpį; ir

⁵ ES OL L 64, 2011 3 11, p. 1.

ii) visos bendros pajamos iš finansinio turto pardavimo ar išpirkimo, įmokėtos arba įskaitytos į sąskaitą per kalendorinius metus ar kitą atitinkamą ataskaitinį laikotarpį, kuriais duomenis teikianti finansų įstaiga veikė kaip saugotojas, brokeris, paskirtas asmuo ar sąskaitos turėtojo atstovas;

f) indėlių sąskaitos atveju – visa bendra palūkanų suma, įmokėta ar įskaityta į sąskaitą per kalendorinius metus arba kitą atitinkamą ataskaitinį laikotarpį; ir

g) 2 dalies e arba f punkte nenurodytos sąskaitos atveju – visa bendra per kalendorinius metus arba kitą atitinkamą ataskaitinį laikotarpį sąskaitos turėtojui į sąskaitą įmokėta ar įskaityta suma, kurios atžvilgiu duomenis teikianti finansų įstaiga yra skolininkė, įskaitant bendrą sąskaitos turėtojui per kalendorinius metus arba kitą atitinkamą ataskaitinį laikotarpį grąžintą sumą.

3 straipsnis

Automatinių informacijos mainų laikas ir būdas

1. Keičiantis 2 straipsnyje nurodyta informacija, mokėjimų į praneštiną sąskaitą suma ir kategorija gali būti nustatomi vadovaujantis informaciją pateikiančios jurisdikcijos (valstybės narės arba Monako) mokesčių teisės aktuose nustatytais principais.

2. Keičiantis 2 straipsnyje nurodyta informacija, nurodoma valiuta, kuria išreikšta kiekviena atitinkama pranešama suma.

3. Su 2017 m. ir visais kitais vėlesniais metais susijusia 2 straipsnio 2 dalyje nurodyta informacija pasikeičiama per devynis mėnesius nuo tų kalendorinių metų, su kuriais informacija susijusi, pabaigos.

4. Kompetentingos institucijos automatiškai keičiasi 2 straipsnyje nurodyta informacija pagal bendrą duomenų teikimo standartą XML kalba (angl. *Extensible Markup Language*).

5. Kompetentingos institucijos susitaria dėl vieno ar kelių duomenų perdavimo būdų, įskaitant šifravimo standartus.

4 straipsnis

Bendradarbiavimas užtikrinant atitiktį ir vykdymą

Valstybės narės kompetentinga institucija praneša Monako kompetentingai institucijai, o Monako kompetentinga institucija praneša valstybės narės kompetentingai institucijai, kai ji (pranešimą siunčianti institucija) turi pagrindo manyti, kad dėl klaidos galėjo būti pateikta klaidinga arba neišsami informacija pagal 2 straipsnį arba kad duomenis teikianti finansų įstaiga nesilaiko taikytinų duomenų teikimo reikalavimų ir išsamaus patikrinimo procedūrų pagal I ir II priedus. Šią informaciją gavusi kompetentinga institucija imasi visų jos nacionalinėje teisėje numatytų reikiamų priemonių, kad ištaisytų pranešime nurodytas klaidas arba išspręstų reikalavimų nesilaikymo problemą.

5 straipsnis

Keitimasis informacija pagal prašymą

1. Neatsižvelgiant į 2 straipsnio ir kitų susitarimų, kuriais numatomi Monako ir kurios nors valstybės narės informacijos mainai pagal prašymą, nuostatas, gavusios prašymą Monako ir kurios nors valstybės narės kompetentingos institucijos keičiasi tokia informacija, kokia

veikiausiai reikalinga siekiant taikyti šio susitarimo nuostatas arba administruoti ar taikyti nacionalinės teisės aktus, susijusius su visų rūšių ir pavadinimų mokesčiais, renkama Monako ir valstybių narių arba jų politinių teritorinių vienetų ar vietos valdžios institucijų naudai, jeigu apmokestinimas pagal prašančiosios valstybės nacionalinės teisės aktus neprieštarauja galiojančio Monako ir atitinkamos valstybės narės susitarimo nuostatai dėl dvigubo apmokestinimo vengimo.

2. Šio straipsnio 1 dalies ir 6 straipsnio nuostatos jokių būdu nereiškia, kad jomis Monakas arba valstybė narė įpareigojami:

a) taikyti administracines priemones, prieštaraujančias atitinkamai Monako arba tos valstybės narės teisės aktams ir administracinei praktikai;

b) teikti informaciją, kurios pagal atitinkamai Monako arba tos valstybės narės teisės aktus arba įprastą administracinę praktiką gauti negalima;

c) teikti informaciją, kuri atskleistų kokią nors prekybos, verslo, pramonės ar profesinę paslaptį arba prekybos metodą, ar informaciją, kurios atskleidimas keltų grėsmę viešajai tvarkai.

3. Jei pagal šį straipsnį informacijos prašo valstybė narė arba Monakas, veikdami kaip prašančioji jurisdikcija, Monakas arba valstybė narė, veikdami kaip prašymą gavusi jurisdikcija, naudojami savo informacijos rinkimo priemonėmis prašomai informacijai gauti, nors jiems patiems tokios informacijos mokesčių tikslais nereikia. Pirmesniame sakinyje nurodytai prievolei taikomi 2 dalyje nustatyti apribojimai, tačiau tai jokių būdu nereiškia, kad dėl šių apribojimų prašymą gavusiai jurisdikcijai leidžiama atsisakyti pateikti informaciją vien dėl to, kad ji neturi jokio su šia informacija susijusio nacionalinio intereso.

4. 2 dalies nuostatos jokių būdu nereiškia, kad Monakui arba valstybei narei leidžiama atsisakyti pateikti informaciją vien dėl to, kad šią informaciją turi bankas, kita finansų įstaiga, paskirtasis asmuo, įgaliotasis agentas arba patikėtinis, arba dėl to, kad ji susijusi su asmens nuosavybės dalies turėjimu.

5. Kompetentingos institucijos susitaria dėl vieno ar kelių duomenų perdavimo būdų, įskaitant šifravimo standartus ir, jei reikia, naudotinas formas.

6 straipsnis

Asmens duomenų konfidencialumas ir apsauga

1. Be Susitarime, įskaitant III priedą, numatytų konfidencialumo taisyklių ir kitų apsaugos priemonių, informacijos rinkimui ir keitimuisi ja pagal Susitarimą taikoma i) valstybių narių atveju – valstybių narių įstatymai ir kiti teisės aktai, kuriais įgyvendinama Direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, o ii) Monako atveju – 1993 m. gruodžio 23 d. Įstatymo Nr. 1.165 dėl asmens duomenų apsaugos (iš dalies pakeisto 2001 m. liepos 2 d. Įstatymu Nr. 1.240 ir 2008 m. gruodžio 4 d. Įstatymu Nr. 1.353 ir įsigaliojusio 2009 m. balandžio 1 d., įskaitant 2009 m. birželio 19 d. Kunigaikščio įsakyme Nr. 2.230 nurodytas jo įgyvendinimo sąlygas) nuostatos.

Siekdamos tinkamai taikyti 5 straipsnį valstybės narės apriboja Direktyvos 95/46/EB 10 straipsnyje, 11 straipsnio 1 dalyje, 12 ir 21 straipsniuose numatytų teisių ir pareigų apimtį tiek, kiek to reikia tos direktyvos 13 straipsnio 1 dalies e punkte nurodytiems interesams apsaugoti. Monakas imasi lygiaverčių priemonių pagal savo teisės aktus.

Nukrypstant nuo pirmesnės pastraipos, kiekviena valstybė narė ir Monakas užtikrina, kad kiekviena jų jurisdikcijai priklausanti duomenis teikianti finansų įstaiga kiekvieną pranešimą

fizinį (Monako arba valstybės narės) asmenį informuotų, kad su juo susijusi informacija, nurodyta 2 straipsnyje, bus renkama ir perduodama pagal šį susitarimą, ir užtikrina, kad duomenis teikianti finansų įstaiga pateiktų tam asmeniui visą informaciją, kurią jis turi teisę gauti pagal nacionalinės duomenų apsaugos teisės aktus, ir bent šią informaciją:

- a) asmens duomenų tvarkymo tikslus;
- b) teisinį duomenų tvarkymo pagrindą;
- c) asmens duomenų gavėjus;
- d) duomenų valdytojų tapatybę;
- e) duomenų saugojimo terminus;
- f) to asmens teisės prašyti duomenų valdytojo leisti susipažinti su savo duomenimis, juos taisyti ir trinti, buvimą;
- g) teisę ginti savo teises administracine ir (arba) teismine tvarka;
- h) naudojimosi teise ginti savo teises administracine ir (arba) teismine tvarka procedūrą;
- i) teisę kreiptis į kompetentingą (-as) duomenų apsaugos priežiūros instituciją (-as) ir jų duomenis.

Ši informacija turi būti pateikta laiku, kad asmuo galėtų pasinaudoti savo duomenų apsaugos teisėmis, ir bet kuriuo atveju prieš atitinkamai duomenis teikiančiai finansų įstaigai perduodant 2 straipsnyje nurodytą informaciją savo rezidavimo vietos (valstybės narės ar Monako) kompetentingai institucijai.

Valstybės narės ir Monakas užtikrina, kad kiekvienam praneštinam fiziniam (Monako arba valstybės narės) asmeniui būtų pranešta apie saugumo pažeidimą, susijusį su jo duomenimis, kai tas pažeidimas gali neigiamai paveikti jo asmens duomenų arba privatumo apsaugą.

2. Pagal šį susitarimą tvarkoma informacija saugoma ne ilgiau, nei būtina šio susitarimo tikslams pasiekti, ir bet kuriuo atveju laikantis kiekvienos duomenų valdytojos nacionalinių taisyklių dėl senaties terminų.

Duomenis teikiančios finansų įstaigos ir kiekvienos valstybės narės ir Monako kompetentingos institucijos laikomos asmens duomenų, kuriuos kiekviena tvarko pagal šį susitarimą, valdytojomis. Duomenų valdytojos turi užtikrinti šiame susitarime apibūdintas asmens duomenų apsaugos garantijas ir atitinkamų asmenų teises.

3. Bet kuri remiantis šiuo susitarimu tam tikros jurisdikcijos (valstybės narės arba Monako) gauta informacija laikoma konfidencialia ir saugoma taip, kaip pagal tos jurisdikcijos nacionalinę teisę gauta informacija, ir tiek, kiek to reikia, kad asmens duomenys būtų apsaugoti taikant galiojančius nacionalinės teisės aktus ir tokias apsaugos priemones, kokias informaciją teikianti jurisdikcija gali nurodyti kaip reikalingą pagal jos nacionalinės teisės aktus.

4. Bet kuriuo atveju tokia informacija atskleidžiama tik asmenims arba institucijoms (įskaitant teismus ir administracines arba priežiūros institucijas), susijusiems su tos jurisdikcijos (valstybės narės arba Monako) mokesčių nustatymu, rinkimu ar išieškojimu, sprendimų vykdymu, patraukimu atsakomybėn, skundų dėl mokesčių nagrinėjimu ar šių užduočių vykdymo priežiūra. Informaciją gali naudoti tik minėti asmenys arba institucijos ir tik pirmesniame sakinyje nurodytais tikslais. Nepaisydami 3 dalies nuostatų, jie gali šią informaciją atskleisti su minėtais mokesčiais susijusiuose viešuosiuose teismo posėdžiuose arba teismo sprendimuose, jei, kiek tai susiję su mokesčių išieškojimu, išduotas išankstinis

kompetentingos informaciją teikiančios institucijos (atitinkamai Monako arba valstybės narės) leidimas.

5. Neatsižvelgiant į pirmesnių dalių nuostatas, tam tikros jurisdikcijos (valstybės narės arba Monako) gauta informacija gali būti naudojama kitais tikslais, kai tais kitais tikslais ją galima naudoti pagal informaciją teikiančios jurisdikcijos (atitinkamai Monako arba valstybės narės) teisės aktus, įskaitant su asmens duomenų apsauga susijusius teisės aktus, ir kai tos jurisdikcijos kompetentinga institucija iš anksto sutinka su tokiu naudojimu. Vienos jurisdikcijos (valstybės narės arba Monako) kitai jurisdikcijai (atitinkamai Monakui arba valstybei narei) pateiktą informaciją pastaroji gali perduoti trečiajai jurisdikcijai (t. y. kitai valstybei narei), jei taikomos šiame straipsnyje numatytos garantijos ir jei gautas išankstinis pirmosios jurisdikcijos, kuri turėjo gauti tų garantijų taikymui įvertinti reikalingą informaciją, kompetentingos institucijos leidimas. Vienos valstybės narės pagal galiojančius jos teisės aktus, kuriais įgyvendinama Tarybos direktyva 2011/16/ES dėl administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje, kitai valstybei narei pateikta informacija gali būti perduota Monakui, jei gautas išankstinis valstybės narės, kurioje ta informacija surinkta, kompetentingos institucijos leidimas.

6. Kiekviena valstybės narės arba Monako kompetentinga institucija nedelsdama informuoja kitą atitinkamai Monako arba tos valstybės narės kompetentingą instituciją apie visus duomenų konfidencialumo pažeidimo, garantijų netaikymo ir kitus jų apsaugos taisyklių nesilaikymo atvejus, dėl to taikytas sankcijas ir taisomąsias priemones.

7 straipsnis

Konsultacijos dėl Susitarimo ir jo galiojimo sustabdymas

1. Kilus sunkumų dėl šio susitarimo įgyvendinimo arba aiškinimo, bet kuri Monako arba valstybės narės kompetentinga institucija gali prašyti surengti kompetentingos Monako institucijos ir valstybių narių vienos ar kelių kompetentingų institucijų konsultacijas, per kurias būtų parengtos šio susitarimo vykdymui užtikrinti tinkamos priemonės. Šios kompetentingos institucijos nedelsdamos praneša Europos Komisijai ir kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms apie šių konsultacijų rezultatus. Bet kurios kompetentingos institucijos prašymu Europos Komisija gali dalyvauti konsultacijose dėl aiškinimo klausimų.

2. Jei konsultacijos susijusios su dideliais šio susitarimo pažeidimais, o laikantis 1 dalyje apibūdintos procedūros problema tinkamai neišsprendžiama, valstybės narės arba Monako kompetentinga institucija gali sustabdyti pagal šį susitarimą vykdomus informacijos mainus atitinkamai su Monaku arba konkrečia valstybe nare, apie tai raštu pranešusi kitai atitinkamai kompetentingai institucijai. Sprendimas sustabdyti mainus įsigalioja nedelsiant. Taikant šią dalį dideli Susitarimo pažeidimai apima, be kita ko, šiame susitarime (įskaitant III priedą), Direktyvoje 95/46/EB ir 1993 m. gruodžio 23 d. įstatyme Nr. 1.165 dėl asmens duomenų apsaugos (iš dalies pakeistame 2001 m. liepos 2 d. Įstatymu Nr. 1.240 ir 2008 m. gruodžio 4 d. Įstatymu Nr. 1.353 ir įsigaliojusiame 2009 m. balandžio 1 d., įskaitant 2009 m. birželio 19 d. Kunigaikščio įsakyme Nr. 2.230 nurodytas jo įgyvendinimo sąlygas) pateiktų duomenų konfidencialumo ir apsaugos garantijų nuostatų nesilaikymą, atvejus, kai valstybės narės arba Monako kompetentinga institucija nepateikia šiame susitarime reikalaujamos tinkamos informacijos arba jos nepateikia laiku, ir atvejus, kai nesilaikant šio Susitarimo tikslų subjektai nurodomi kaip duomenų neteikiančios finansų įstaigos, o sąskaitoms netaikoma finansinės sąskaitos apibrėžtis.

8 straipsnis

Pakeitimai

1. Susitariančiosios Šalys viena su kita konsultuojasi kaskart, kai EBPO padaro svarbų savo parengto automatinių finansinių sąskaitų informacijos mokesčių klausimais mainų standarto (toliau – visuotinis standartas) elementų pakeitimą, arba kai, jų manymu, to reikia siekiant gerinti techninį šio susitarimo taikymą arba vertinti kitus tarptautinius pokyčius ir į juos atsižvelgti. Konsultacijos surengiamos per vieną mėnesį nuo bet kurios Susitariančiosios Šalies prašymo dienos arba kuo skubiau, jei atvejis neatidėliotinas.

2. Konsultuodamosi Susitariančiosios Šalys gali išsiaiškinti vienos kitų nuomones apie tai, ar reikalingi šio susitarimo pakeitimai.

3. Per 1 ir 2 dalyse nurodytas konsultacijas viena Susitariančioji Šalis informuoja kitą Susitariančiąją Šalį apie pokyčius, kurie galėtų turėti įtakos tinkamam šio susitarimo taikymui. Tai apima ir bet kokią vienos iš Susitariančiųjų Šalių susitarimą su trečiąja valstybe.

4. Po konsultacijų Susitarimas gali būti keičiamas protokolu arba nauju Susitariančiųjų Šalių susitarimu.

5. Kai Susitariančioji Šalis įgyvendino EBPO padarytą visuotinio standarto pakeitimą ir pageidauja atitinkamai pakeisti šio susitarimo I ir (arba) II priedą, ji apie tai praneša kitai Susitariančiai Šaliai. Per vieną mėnesį nuo pranešimo dienos surengiamos Susitariančiųjų Šalių konsultacijos. Nepažeidžiant 4 dalies nuostatų, tais atvejais, kai per konsultacijas Susitariančiosios Šalys susitaria dėl reikiamo šio susitarimo I ir (arba) II priedo pakeitimo, pakeitimo prašiusi Susitariančioji Šalis gali laikinai taikyti pakeistą ir per konsultacijas patvirtintą šio susitarimo I ir (arba) II priedo redakciją nuo kitų metų, einančių po minėtos procedūros užbaigimo, sausio mėnesio pirmos dienos tol, kol šis pakeitimas bus įgyvendintas oficialiai pakeičiant šį susitarimą.

Laikoma, kad Susitariančioji Šalis įgyvendino EBPO padarytą visuotinio standarto pakeitimą, jei:

a) valstybių narių atveju – pakeitimas įtrauktas į Tarybos direktyvą 2011/16/ES dėl administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje;

b) Monako atveju – pakeitimas įtrauktas į susitarimą su trečiąja valstybe arba nacionalinės teisės aktus.

9 straipsnis

Denonsavimas

Kiekviena Susitariančioji Šalis gali šį susitarimą denonsuoti apie tai raštu iš anksto pranešdama kitai Susitariančiai Šaliai. Denonsavimas įsigalioja pirmą kito mėnesio, einančio po 12 mėnesių nuo pranešimo datos laikotarpio pabaigos, dieną. Jei Susitarimas denonsuojamas, visa iki to laiko pagal jį gauta informacija išlieka konfidenciali ir jai taikomi i) valstybių narių atveju – valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų, kuriais įgyvendinama Direktyva 95/46/EB, nuostatos, o ii) Monako atveju – 1993 m. gruodžio 23 d. įstatymo Nr. 1.165 dėl asmens duomenų apsaugos (iš dalies pakeisto 2001 m. liepos 2 d. įstatymu Nr. 1.240 ir 2008 m. gruodžio 4 d. įstatymu Nr. 1.353 ir įsigaliojusio 2009 m. balandžio 1 d., įskaitant 2009 m. birželio 19 d. Kunigaikščio įsakyme Nr. 2.230 nurodytas jo įgyvendinimo sąlygas) nuostatos ir abiem atvejais – šiame susitarime, įskaitant III priedo nuostatas, numatytos specialios duomenų apsaugos garantijos.

10 straipsnis

Teritorinė taikymo sritis

Šis susitarimas taikomas valstybių narių teritorijoms, kuriose taikoma Europos Sąjungos sutartis ir Sutartis dėl Europos Sąjungos veikimo tose sutartyse nustatytais sąlygomis, ir Monako teritorijai, kaip apibrėžta 1 straipsnio 1 dalies c punkte;

3) Priedai pakeičiami taip:

„I PRIEDAS

Bendras finansinių sąskaitų informacijos teikimo ir išsamaus patikrinimo standartas (bendras duomenų teikimo standartas)

I SKIRSNIS. BENDRI DUOMENŲ TEIKIMO REIKALAVIMAI

A. Pagal C–E poskirsnius kiekviena duomenis teikianti finansų įstaiga privalo savo jurisdikcijos (valstybės narės arba Monako) kompetentingai institucijai pateikti šią informaciją apie kiekvieną praneštiną tokios įstaigos sąskaitą:

1. jei sąskaitos turėtojas yra praneštinis fizinis asmuo – jo vardą, pavardę, adresą, rezidavimo jurisdikciją (-as) (valstybė narė arba Monakas), mokesčių mokėtojo kodą (-us), gimimo datą ir vietą, o jei sąskaitos turėtojas yra praneštinis subjektas, kuris, atlikus išsamaus patikrinimo procedūras pagal V, VI ir VII skirsnius, pripažintas turinčiu vieną ar kelis jį kontroliuojančius praneštinius asmenis, – subjekto pavadinimą, adresą, rezidavimo jurisdikciją (-as) ir mokesčių mokėtojo kodą (-us), taip pat kiekvieno iš tų asmenų vardą, pavardę, adresą, rezidavimo jurisdikciją (-as) (valstybė narė arba Monakas), mokesčių mokėtojo kodą (-us), gimimo datą ir vietą;
2. sąskaitos numerį (arba funkcinį ekvivalentą, jei sąskaita numerio neturi);
3. duomenis teikiančios finansų įstaigos pavadinimą ir identifikavimo numerį (jei yra);
4. sąskaitos likutį arba joje esančią sumą (įskaitant išperkamąją sumą, kai tai susiję su draudimo sutartimi su išperkamąja suma arba anuiteto sutartimi) atitinkamų kalendorinių metų ar kito atitinkamo ataskaitinio laikotarpio pabaigoje arba informaciją apie sąskaitos uždarymą, jei per tuos metus ar laikotarpį sąskaita buvo uždaryta;
5. pasaugos sąskaitos atveju:
 - a) visą bendrą palūkanų sumą, visą bendrą dividendų sumą ir visą bendrą kitų pajamų, gautų už sąskaitoje turimas lėšas, sumą, įmokėtą ar įskaitytą į sąskaitą (arba jai priskirtą) per kalendorinius metus arba kitą atitinkamą ataskaitinį laikotarpį; ir
 - b) visas bendros pajamas iš finansinio turto pardavimo ar išpirkimo, įmokėtas arba įskaitytas į sąskaitą per kalendorinius metus ar kitą atitinkamą ataskaitinį laikotarpį, kuriais duomenis teikianti finansų įstaiga veikė kaip saugotojas, brokeris, paskirtas asmuo ar sąskaitos turėtojo atstovas;

6. indėlių sąskaitos atveju – visą bendrą palūkanų sumą, įmokėtą ar įskaitytą į sąskaitą per kalendorinius metus arba kitą atitinkamą ataskaitinį laikotarpį; ir

7. A poskirsnio 5 ar 6 dalyje nenurodytos sąskaitos atveju – visą bendrą per kalendorinius metus arba kitą atitinkamą ataskaitinį laikotarpį sąskaitos turėtoji į sąskaitą įmokėtą ar įskaitytą sumą, kurios atžvilgiu duomenis teikianti finansų įstaiga yra skolininkė, įskaitant bendrą sąskaitos turėtoji per kalendorinius metus arba kitą atitinkamą ataskaitinį laikotarpį grąžintą sumą.

B. Teikiant informaciją turi būti nurodoma valiuta, kuria išreikšta kiekviena suma.

C. Neatsižvelgiant į A poskirsnio 1 dalį, nereikia pranešti su praneština sąskaita, kuri yra jau anksčiau atidaryta sąskaita, susijusio mokesčių mokėtojo kodo (-ų) arba gimimo datos, jeigu jie nenurodyti duomenis teikiančios finansų įstaigos dokumentuose ir jeigu pagal nacionalinę teisę arba Europos Sąjungos teisės aktą (jei taikytina) ji neįpareigota tokios informacijos rinkti. Tačiau duomenis teikianti finansų įstaiga privalo dėti deramas pastangas, kad iki antrų kalendorinių metų, einančių po tų metų, kuriais jau anksčiau atidarytos sąskaitos pripažintos pranešinomis sąskaitomis, pabaigos sužinotų su jau esančiomis sąskaitomis susijusį mokesčių mokėtojo kodą (-us) ir gimimo datą.

D. Neatsižvelgiant į A poskirsnio 1 dalį, mokesčių mokėtojo kodo nereikia pranešti, jei atitinkama valstybė narė, Monakas arba kita rezidavimo jurisdikcija tokio kodo nesuteikė.

E. Neatsižvelgiant į A poskirsnio 1 dalį, gimimo datos pranešti nereikia, jeigu duomenis teikianti finansų įstaiga nėra įpareigota jos sužinoti ir pranešti pagal nacionalinę teisę ir jeigu ši informacija nėra pateikta kartu su kitais duomenis teikiančios finansų įstaigos saugomais duomenimis, kurių paiešką galima atlikti elektroniniu būdu.

II SKIRSNIS. BENDRI IŠSAMAUS PATIKRINIMO REIKALAVIMAI

A. Sąskaita pradedama laikyti praneština nuo tos dienos, kai atlikus II–VII skirsniuose apibūdintas išsamaus patikrinimo procedūras nustatoma, kad tokia sąskaita yra praneština, ir, išskyrus atvejus, kai numatyta kitaip, su praneština sąskaita susijusi informacija turi būti pateikiama kasmet kitais kalendoriniais metais, einančiais po tų metų, su kuriais ta informacija susijusi.

B. Sąskaitos likutis arba suma nustatomi paskutinę kalendorinių metų arba kito atitinkamo ataskaitinio laikotarpio dieną.

C. Jei likutį arba sumos ribą reikia nustatyti paskutinę kalendorinių metų dieną, atitinkamas likutis ar suma turi būti nustatomi paskutinę duomenų teikimo laikotarpio, kuris baigiasi kartu su tais kalendoriniais metais arba tais kalendoriniais metais, dieną.

D. Kiekviena valstybė narė arba Monakas gali leisti duomenis teikiančioms finansų įstaigoms naudotis paslaugų teikėjų paslaugomis, kad įvykdytų joms nustatytas duomenų teikimo ir

išsamaus patikrinimo prievolės, kaip numatyta nacionalinėje teisėje, tačiau už tų prievolių vykdymą atsako pačios duomenis teikiančios finansų įstaigos.

E. Kiekviena valstybė narė arba Monakas gali leisti duomenis teikiančioms finansų įstaigoms išsamaus patikrinimo procedūras, skirtas naujoms sąskaitoms, taikyti jau anksčiau atidarytoms sąskaitoms, o išsamaus patikrinimo procedūras, skirtas didelės vertės sąskaitoms, – mažos vertės sąskaitoms. Kai valstybė narė arba Monakas leidžia išsamaus patikrinimo procedūras, skirtas naujoms sąskaitoms, taikyti jau anksčiau atidarytoms sąskaitoms, lieka galioti kitos pastarosioms sąskaitoms taikytinos taisyklės.

III SKIRSNIS. IŠSAMAUŠ PATIKRINIMO PROCEDŪROS, TAIKOMOS JAU ANKSČIAU ATIDARYTOMS FIZINIŲ ASMENŲ SĄSKAITOMS

A. Toliau išdėstytos procedūros taikomos siekiant nustatyti, kurios iš jau anksčiau atidarytų fizinių asmenų sąskaitų yra praneštinės.

B. Mažos vertės sąskaitos. Mažos vertės sąskaitoms taikomos toliau išdėstytos procedūros.

1. Rezidavimo adresas. Jei duomenis teikiančios finansų įstaigos dokumentuose nurodytas dabartinis asmeninės sąskaitos turėtojo rezidavimo adresas, pagrįstas patvirtinamaisiais dokumentais, duomenis teikianti finansų įstaiga gali sąskaitos turėtoją laikyti valstybės narės, Monako arba kitos jurisdikcijos, kurioje yra tas adresas, rezidentu mokesčių tikslais, kad nustatytų, ar tas sąskaitos turėtojas yra praneštinas asmuo.

2. Duomenų paieška elektroniniu būdu. Jei duomenis teikianti finansų įstaiga nenaudoja B poskirsnio 1 dalyje nurodyto dabartinio asmeninės sąskaitos turėtojo rezidavimo adreso, pagrįsto patvirtinamaisiais dokumentais, ji turi peržiūrėti saugomus duomenis, kurių paiešką galima atlikti elektroniniu būdu, kad rastų vieną arba kelis toliau nurodytus įrodymus ir taikytų B poskirsnio 3–6 dalis:

- a) sąskaitos turėtojo pripažinimas praneštinės jurisdikcijos rezidentu;
- b) dabartinis pašto arba rezidavimo adresas (įskaitant pašto dėžutę) praneštinoje jurisdikcijoje;
- c) vienas ar daugiau telefono numerių praneštinoje jurisdikcijoje ir nė vieno telefono numerio, priklausomai nuo konteksto, Monake arba duomenis teikiančios finansų įstaigos valstybėje narėje;
- d) periodinio mokėjimo (išskyrus mokėjimą į indėlių sąskaitą) nurodymas pervesti lėšas į praneštinoje jurisdikcijoje tvarkomą sąskaitą;
- e) galiojantis pavedimas arba įgaliojimas pasirašyti, suteiktas adresą praneštinoje jurisdikcijoje turinčiam asmeniui; arba

f) nurodymas ant praneštinioje jurisdikcijoje esančio adreso „iki pareikalavimo“ arba „pristatyti adresu“, jei duomenis teikianti finansų įstaiga nėra užregistravusi kito sąskaitos turėtojo adreso.

3. Jei elektroniniu būdu atliekant paiešką nerandama jokių B poskirsnio 2 dalyje išvardytų įrodymų, nebūtina imtis jokių naujų veiksmų tol, kol pasikeitus aplinkybėms atsiras vienas ar keli su sąskaita susiję įrodymai arba kol sąskaita taps didelės vertės sąskaita.

4. Jei elektroniniu būdu atliekant paiešką randama kokių nors B poskirsnio 2 dalies a–e punktuose išvardytų įrodymų arba jei pasikeitus aplinkybėms atsiranda vienas arba keli su sąskaita susiję įrodymai, duomenis teikianti finansų įstaiga turi sąskaitos turėtoją laikyti kiekvienos praneštinios jurisdikcijos, su kuria yra susijęs nustatytas įrodymas, rezidentu mokesčių tikslais, išskyrus atvejus, kai ji nusprendžia taikyti B poskirsnio 6 dalį, ir kai tokiai sąskaitai taikoma viena iš toje dalyje nurodytų išimčių.

5. Jei elektroninėje byloje yra nurodymas „iki pareikalavimo“ arba „pristatyti adresu“ ir nenustatoma kito sąskaitos turėtojo adreso ir jokių kitų B poskirsnio 2 dalies a–e punktuose išvardytų su juo susijusių įrodymų, duomenis teikianti finansų įstaiga tinkamiausia pagal aplinkybes tvarka privalo atlikti C poskirsnio 2 dalyje apibūdintą paiešką popieriniuose dokumentuose arba stengtis iš sąskaitos turėtojo gauti patvirtinimą arba patvirtinamuosius dokumentus, kad galėtų nustatyti jo rezidavimo adresą (-us) mokesčių tikslais. Jeigu atlikus paiešką popieriniuose dokumentuose nepavyksta rasti įrodymų ir gauti patvirtinimo ar patvirtinamųjų dokumentų, duomenis teikianti finansų įstaiga turi, priklausomai nuo konteksto, savo valstybės narės arba Monako kompetentingai institucijai pranešti, kad ši sąskaita nėra patvirtinta dokumentais.

6. Net ir radus B poskirsnio 2 dalyje nurodytų įrodymų, duomenis teikianti finansų įstaiga neprivalo sąskaitos turėtojo laikyti praneštinios jurisdikcijos rezidentu, jei:

a) informacija apie sąskaitos turėtoją apima dabartinį pašto arba rezidavimo adresą atitinkamoje praneštinioje jurisdikcijoje, vieną ar daugiau telefono numerių toje praneštinioje jurisdikcijoje (ir nė vieno telefono numerio, priklausomai nuo konteksto, Monake arba duomenis teikiančios finansų įstaigos valstybėje narėje) arba periodinio mokėjimo nurodymus (susijusius su kitomis finansinėmis sąskaitomis nei indėlių sąskaitos) pervesti lėšas į praneštinai jurisdikcijai priklausančią sąskaitą ir jei duomenis teikianti finansų įstaiga gauna arba yra anksčiau peržiūrėjusi ir saugo kopijas šių dokumentų:

i) sąskaitos turėtojo patvirtinimo dėl jurisdikcijos (-ų), kurioje (-iose) yra jo rezidavimo vieta (valstybės narės, Monako arba kitų jurisdikcijų), kuriame ta praneština jurisdikcija neminėta; ir

ii) patvirtinamojo dokumento, kuriuo įrodoma, kad apie sąskaitos turėtoją pranešti nereikia;

b) informacija apie sąskaitos turėtoją apima galiojantį pavedimą arba įgaliojimą pasirašyti, suteiktą adresą praneštinoje jurisdikcijoje turinčiam asmeniui ir jei duomenis teikianti finansų įstaiga gauna arba yra anksčiau peržiūrėjusi ir saugo kopijas šių dokumentų:

i) sąskaitos turėtojo patvirtinimo dėl jurisdikcijos (-ų), kurioje (-iose) yra jo rezidavimo vieta (valstybės narės, Monako arba kitų jurisdikcijų), kuriame ta praneština jurisdikcija neminėta; arba

ii) patvirtinamojo dokumento, kuriuo įrodoma, kad apie sąskaitos turėtoją pranešti nereikia.

C. Nuodugnios didelės vertės sąskaitų peržiūros procedūros. Didelės vertės sąskaitoms toliau išdėstytos nuodugnios peržiūros procedūros.

1. Duomenų paieška elektroniniu būdu. Duomenis teikianti finansų įstaiga turi peržiūrėti turimus su didelės vertės sąskaitomis susijusius duomenis, kurių paiešką galima atlikti elektroniniu būdu, kad rastų vieną iš B poskirsnio 2 dalyje nurodytų įrodymų.

2. Duomenų paieška popieriniuose dokumentuose. Jei duomenis teikiančios finansų įstaigos elektroninėse duomenų bazėse, kuriose paiešką galima atlikti elektroniniu būdu, yra visiems C poskirsnio 3 dalyje apibūdintiems duomenims skirtų laukelių ir visi šie duomenys gali būti įvesti, tolesnė paieška popieriniuose dokumentuose nereikalinga. Jei elektroninėse duomenų bazėse visos tos informacijos nėra, duomenis teikianti finansų įstaiga, ieškodama kurio nors su didelės vertės sąskaitomis susijusio B poskirsnio 2 dalyje nurodyto įrodymo, taip pat turi peržiūrėti dabartinę pagrindinę kliento bylą ir, jei šios informacijos ten nėra, toliau nurodytus su sąskaita susijusius dokumentus, kuriuos duomenis teikianti finansų įstaiga gavo per pastaruosius penkerius metus:

a) naujausius gautus su sąskaita susijusius patvirtinamuosius dokumentus;

b) naujausią sąskaitos atidarymo sutartį arba dokumentą;

c) naujausius dokumentus, kuriuos duomenis teikianti finansų įstaiga gavo taikydama procedūras, kuriomis siekiama nustatyti klientus ir kovoti su pinigų plovimu, ar dėl kitų teisinių priežasčių;

d) visus galiojančius pavedimus ar įgaliojimus pasirašyti; ir

e) visus galiojančius periodinio mokėjimo nurodymus (išskyrus mokėjimą į indėlių sąskaitą).

3. Išimtis, taikoma, kai duomenų bazėse yra pakankamai informacijos. Duomenis teikianti finansų įstaiga neprivalo atlikti C poskirsnio 2 dalyje apibūdintos paieškos popieriniuose dokumentuose, jei ji turi šios informacijos, kurios paiešką galima atlikti elektroniniu būdu:

a) sąskaitos turėtojo rezidento statusą;

b) sąskaitos turėtojo rezidavimo ir pašto adresus duomenis teikiančios finansų įstaigos byloje;

c) sąskaitos turėtojo telefono numerį (-ius) (jei yra) duomenis teikiančios finansų įstaigos byloje;

d) finansinių sąskaitų, kurios nėra indėlių sąskaitos, atveju – informaciją apie tai, ar yra periodinio mokėjimo nurodymų pervesti sąskaitoje esančias lėšas į kitą sąskaitą (įskaitant sąskaitą, kuri yra kitame duomenis teikiančios finansų įstaigos filiale ar kitoje finansų įstaigoje);

e) nurodymą ant sąskaitos turėtojui skirtos korespondencijos „pristatyti adresu“ arba „iki pareikalavimo“; ir

f) su sąskaita susijusį pavedimą ar įgaliojimą pasirašyti.

4. Santykių su klientais vadovo užklausa dėl faktinės informacijos apie sąskaitą. Be C poskirsnio 1 ir 2 dalyse apibūdintos paieškos elektroniniuose ir popieriniuose dokumentuose, duomenis teikianti finansų įstaiga kiekvieną santykių su klientais vadovui priskirtą didelės vertės sąskaitą (įskaitant su tokia didelės vertės sąskaita grupuojamas finansines sąskaitas) privalo laikyti praneština, jei santykių su klientais vadovas turi informacijos, kad sąskaitos turėtojas yra praneštinas asmuo.

5. Įrodymų nustatymo pasekmės.

a) Jei atliekant C poskirsnyje apibūdintą nuodugnią didelės vertės sąskaitų peržiūrą nerandama jokių B poskirsnio 2 dalyje išvardytų įrodymų ir jei taikant C poskirsnio 4 dalyje neįmanoma nustatyti, kad sąskaita priklauso praneštinam asmeniui, nereikia imtis jokių naujų veiksmų tol, kol pasikeitus aplinkybėms neatsiras vienas ar daugiau su sąskaita susijusių įrodymų.

b) Jei atliekant C poskirsnyje apibūdintą nuodugnią didelės vertės sąskaitų peržiūrą randamas koks nors iš B poskirsnio 2 dalies a–e punktuose išvardytų įrodymų arba jei, vėliau pasikeitus aplinkybėms, atsiranda vienas arba keli su sąskaita susiję įrodymai, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo sąskaitą laikyti

kiekvienos praneštinios jurisdikcijos, su kuria yra susijęs nustatytas įrodymas, praneština sąskaita, išskyrus atvejus, kai ji nusprendžia taikyti B poskirsnio 6 dalį ir kai tokiai sąskaitai taikoma viena iš toje dalyje nurodytų išimčių.

c) Jei atliekant C poskirsnyje apibūdintą nuodugnią didelės vertės sąskaitų peržiūrą nustatoma, kad yra nurodymas „iki pareikalavimo“ arba „pristatyti adresu“, ir jei nenustatoma jokio kito sąskaitos turėtojo adreso ir jokių kitų B poskirsnio 2 dalies a–e punktuose išvardytų su juo susijusių įrodymų, duomenis teikianti finansų įstaiga turi iš sąskaitos turėtojo gauti patvirtinimą arba patvirtinamąjį dokumentą, kad galėtų nustatyti jo rezidavimo adresą (-us) mokesčių tikslais. Jei duomenis teikiančiai finansų įstaigai nepavyksta gauti tokio patvirtinimo arba patvirtinamojo dokumento, ji turi, priklausomai nuo konteksto, savo valstybės narės arba Monako kompetentingai institucijai pranešti, kad ši sąskaita nėra patvirtinta dokumentais.

6. Jei jau anksčiau atidaryta fizinio asmens sąskaita nėra didelės vertės sąskaita 2016 m. gruodžio 31 d., tačiau didelės vertės sąskaita tampa paskutinę vėlesnių kalendorinių metų dieną, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo per kitus metus, einančius po tų kalendorinių metų, kuriais tokia sąskaita tampa didelės vertės sąskaita, atlikti C poskirsnyje apibūdintas nuodugnios peržiūros procedūras. Jei atlikus tokią peržiūrą nustatoma, kad tokia sąskaita yra praneština sąskaita, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo apie tokią sąskaitą pateikti reikiamą informaciją, susijusią su tais metais, kuriais nustatyta, kad ji yra praneština sąskaita, o visais paskesniais metais tokia informacija turi būti teikiama kasmet, išskyrus atvejus, kai sąskaitos turėtojas nustoja būti praneštinu asmeniu.

7. Kai duomenis teikianti finansų įstaiga taiko C poskirsnyje apibūdintas nuodugnios didelės vertės sąskaitos peržiūros procedūras, paskesniais metais ji neprivalo vėl atlikti šių procedūrų, bet turi santykių su klientais vadovui pateikti C poskirsnio 4 dalyje apibūdintą užklausą, išskyrus atvejus, kai sąskaita nėra patvirtinta dokumentais, – tada duomenis teikianti finansų įstaiga turėtų tas procedūras atlikti kasmet tol, kol tokia sąskaita bus patvirtinta dokumentais.

8. Pasikeitus su didelės vertės sąskaita susijusioms aplinkybėms ir dėl to atsiradus vienam arba keliems B poskirsnio 2 dalyje nurodytiems su sąskaita susijusiems įrodymams, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo sąskaitą laikyti kiekvienos praneštinios jurisdikcijos, su kuria yra susijęs nustatytas įrodymas, praneština sąskaita, išskyrus atvejus, kai ji nusprendžia taikyti B poskirsnio 6 dalį ir kai tokiai sąskaitai taikoma viena iš toje dalyje nurodytų išimčių.

9. Duomenis teikianti finansų įstaiga privalo įgyvendinti procedūras, kuriomis užtikrinama, kad santykių su klientais vadovas galėtų nustatyti visus su sąskaita susijusių aplinkybių pasikeitimus. Pavyzdžiui, jei santykių su klientais vadovui pranešama, kad sąskaitos turėtojas turi naują korespondencijos adresą praneštinoje jurisdikcijoje, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo tokį naują adresą laikyti

pasikeitusia aplinkybe ir, jei nusprendžia taikyti B poskirsnio 6 dalį, privalo iš sąskaitos turėtojo gauti reikiamus dokumentus.

D. Jau anksčiau atidarytų didelės vertės fizinių asmenų sąskaitų peržiūra turi būti užbaigta ne vėliau kaip 2017 m. gruodžio 31 d. Jau anksčiau atidarytų mažos vertės fizinių asmenų sąskaitų peržiūra turi būti užbaigta ne vėliau kaip 2018 m. gruodžio 31 d.

E. Visos jau anksčiau atidarytos fizinių asmenų sąskaitos, kurios pagal šį skirsnį nustatytos kaip praneštinės sąskaitos, privalo būti laikomos praneštinomis sąskaitomis paskesniais metais, išskyrus atvejus, kai sąskaitos turėtojas nustoja būti praneštinu asmeniu.

IV SKIRSNIS. IŠSAMIAUS PATIKRINIMO PROCEDŪROS, TAIKOMOS NAUJOMS FIZINIŲ ASMENŲ SĄSKAITOMS

Toliau išdėstytos procedūros taikomos siekiant nustatyti, kurios iš naujų fizinių asmenų sąskaitų yra praneštinės.

A. Atidarydama naujas fizinių asmenų sąskaitas, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo gauti sąskaitos turėtojo patvirtinimą (kuris gali būti įtrauktas į atidarant sąskaitą pateikiamus dokumentus), leidžiantį jai nustatyti sąskaitos turėtojo rezidavimo adresą (-us) mokesčių tikslais, ir patvirtinti tokio patvirtinimo įtikimumą, remdamasi atidarant sąskaitą gauta informacija, įskaitant visus taikant procedūras, kuriomis siekiama nustatyti klientus ir kovoti su pinigų plovimu, gautus dokumentus.

B. Jei remiantis sąskaitos turėtojo patvirtinimu nustatoma, kad sąskaitos turėtojas yra praneštinis juridikcijos rezidentas mokesčių tikslais, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo sąskaitą laikyti praneština, o patvirtinime turi būti nurodomas sąskaitos turėtojo mokesčių mokėtojo kodas praneštinoje juridikcijoje (jei laikomasi I skirsnio D poskirsnio) ir gimimo data.

C. Jei pasikeičia su nauja fizinio asmens sąskaita susijusios aplinkybės ir dėl to duomenis teikianti finansų įstaiga sužino arba turi pagrindo manyti, kad pirminis sąskaitos turėtojo patvirtinimas yra netikslus arba nepatikimas, ji negali naudoti to patvirtinimo ir privalo gauti galiojantį patvirtinimą, kuriame būtų nurodytas (-os) sąskaitos turėtojo rezidavimo adresas (-ai) mokesčių tikslais.

VI SKIRSNIS. IŠSAMIAUS PATIKRINIMO PROCEDŪROS, TAIKOMOS JAU ANKSČIAU ATIDARYTOMS SUBJEKTŲ SĄSKAITOMS

Toliau išdėstytos procedūros taikomos siekiant nustatyti, kurios iš jau anksčiau atidarytų subjektų sąskaitų yra praneštinės.

A. Subjektų sąskaitos, kurių neprivaloma peržiūrėti ar nustatyti ir apie kurias neprivaloma pranešti. Išskyrus atvejus, kai duomenis teikianti finansų įstaiga priima kitokį sprendimą dėl visų jau anksčiau atidarytų subjektų sąskaitų arba atskirai dėl kurios nors aiškiai įvardytos

tokių sąskaitų grupės, jau anksčiau atidaryta subjekto sąskaita, kurios likutis ar bendra suma 2016 m. gruodžio 31 d. neviršija 250 000 JAV dolerių (USD), arba lygiavertės kiekvienos valstybės narės arba Monako nacionaline valiuta išreikštos sumos, neprivalo būti peržiūrima, nustatoma ar apie ją neprivalo būti pranešama kaip apie praneštiną sąskaitą tol, kol bendras jos likutis ar suma paskutinę bet kurių vėlesnių kalendorinių metų dieną neviršys tos sumos.

B. Subjektų sąskaitos, kurias privaloma peržiūrėti. Jau anksčiau atidaryta subjekto sąskaita, kurios likutis arba bendra suma 2016 m. gruodžio 31 d. viršija 250 000 USD, arba lygiavertę kiekvienos valstybės narės arba Monako nacionaline valiuta išreikštą sumą, ir jau anksčiau atidaryta subjekto sąskaita, kuri 2016 m. gruodžio 31 d. neviršija tos sumos, tačiau kurios likutis ar bendra suma paskutinę bet kurių vėlesnių kalendorinių metų dieną viršija tą sumą, turi būti peržiūrėta D poskirsnyje apibūdinta tvarka.

C. Subjektų sąskaitos, apie kurias privaloma pranešti. Praneštinomis sąskaitomis laikomos tik tos B poskirsnyje apibūdintos jau anksčiau atidarytos subjektų sąskaitos, kurias turi vienas ar daugiau asmenų, kurie yra praneštinis asmenys, arba pasyvūs nefinansiniai subjektai, kurių vienas ar daugiau juos kontroliuojančių asmenų yra praneštinis asmenys.

D. Peržiūros procedūros, skirtos nustatyti subjektų sąskaitoms, apie kurias privaloma pranešti. Siekdama nustatyti, ar jau atidaryta subjekto sąskaita priklauso vienam ar daugiau praneštinų asmenų, ar pasyviems nefinansiniams subjektams, kuriuos kontroliuojantys vienas ar daugiau asmenų yra praneštinis asmenys, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo atlikti šias B poskirsnyje apibūdintų jau atidarytų subjektų sąskaitų peržiūros procedūras:

1. Nustatyti, ar subjektas yra praneštinis asmuo:

a) patikrinti informaciją, gautą reguliavimo ar santykių su klientais tikslais (įskaitant informaciją, surinktą taikant procedūras, kuriomis siekiama nustatyti klientus ir kovoti su pinigų plovimu), siekiant nustatyti, ar sąskaitos turėtojas yra praneštinis jurisdikcijos rezidentas. Šiuo atžvilgiu įsisteigimo ar įsikūrimo vieta arba adresas praneštinoje jurisdikcijoje yra informacija, rodanti, jog sąskaitos turėtojas yra praneštinis jurisdikcijos rezidentas;

b) jei iš gautos informacijos matyti, kad sąskaitos turėtojas yra praneštinis jurisdikcijos rezidentas, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo sąskaitą laikyti praneština, išskyrus tuos atvejus, kai sąskaitos turėtojas jai pateikia patvirtinimą arba kai ji, remdamasi savo turima arba viešai prieinama informacija, pakankamai tvirtai nustato, kad sąskaitos turėtojas nėra praneštinis asmuo.

2. Nustatyti, ar subjektas yra pasyvus nefinansinis subjektas, kurį kontroliuojantis vienas ar keli asmenys yra praneštinis asmenys. Kai tai susiję su jau atidarytos subjekto sąskaitos turėtoju (įskaitant subjektą, kuris yra praneštinis asmuo), duomenis teikianti finansų įstaiga turi nustatyti, ar sąskaitos turėtojas yra pasyvus nefinansinis subjektas, kurį kontroliuojantis vienas ar keli asmenys yra praneštinis asmenys. Jeigu bent vienas iš pasyvų nefinansinį subjektą kontroliuojančių asmenų yra praneštinis asmuo,

sąskaita turi būti laikoma praneština. Kad tai nustatytų, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo vadovautis D poskirsnio 2 dalies a–c punktuose pateiktomis gairėmis tokia tvarka, kokia esamomis aplinkybėmis yra tinkamiausia:

a) nustatyti, ar sąskaitos turėtojas yra pasyvus nefinansinis subjektas. Siekdama nustatyti, ar sąskaitos turėtojas yra pasyvus nefinansinis subjektas, duomenis teikianti finansų įstaiga iš sąskaitos turėtojo turi gauti patvirtinimą, kad galėtų nustatyti jo statusą, išskyrus atvejus, kai ji, remdamasi savo turima arba viešai prieinama informacija, pakankamai tvirtai nustato, kad sąskaitos turėtojas yra aktyvus nefinansinis subjektas arba finansų įstaiga, išskyrus VIII skirsnio A poskirsnio 6 dalies b punkte apibūdintą investicinę įmonę, kuri nėra dalyvaujančiosios jurisdikcijos finansų įstaiga;

b) nustatyti sąskaitos turėtoją kontroliuojančius asmenis. Siekdama nustatyti sąskaitos turėtoją kontroliuojančius asmenis, duomenis teikianti finansų įstaiga gali remtis informacija, surinkta ir saugoma taikant procedūras, kuriomis siekiama nustatyti klientus ir kovoti su pinigų plovimu;

c) nustatyti, ar pasyvų nefinansinį subjektą kontroliuojantis asmuo yra praneštinas. Siekdama nustatyti, ar pasyvų nefinansinį subjektą kontroliuojantis asmuo yra praneštinas, duomenis teikianti finansų įstaiga gali remtis:

i) informacija, surinkta ir saugoma taikant procedūras, kuriomis siekiama nustatyti klientus ir kovoti su pinigų plovimu, jei ji susijusi su jau anksčiau atidaryta subjekto sąskaita, kuri priklauso vienam ar keliems nefinansiniams subjektams ir kurios likutis arba bendra suma neviršija 1 000 000 USD, arba lygiavertės kiekvienos valstybės narės arba Monako nacionaline valiuta išreikštos sumos; arba

ii) sąskaitos turėtojo arba jį kontroliuojančio asmens, kuris priklauso jurisdikcijai (-oms) (valstybei narei, Monakui arba kitoms jurisdikcijoms), kurios rezidentas mokesčių tikslais jis yra, patvirtinimu.

E. Jau atidarytoms subjektų sąskaitoms taikomų peržiūros ir papildomų procedūrų atlikimo laikas.

1. Jau atidarytų subjektų sąskaitų, kurių likutis arba bendra suma 2016 m. gruodžio 31 d. viršija 250 000 USD, arba lygiavertę kiekvienos valstybės narės arba Monako nacionaline valiuta išreikštą sumą, peržiūra turi būti užbaigta ne vėliau kaip 2018 m. gruodžio 31 d.

2. Jau atidarytų subjektų sąskaitų, kurių likutis arba bendra suma 2016 m. gruodžio 31 d. neviršija 250 000 USD, arba lygiavertės kiekvienos valstybės narės arba Monako nacionaline valiuta išreikštos sumos, tačiau tą sumą viršija bet kurių vėlesnių metų

gruodžio 31 d., peržiūra turi būti užbaigta per kitus kalendorinius metus, einančius po tų metų, kuriais bendras likutis arba suma viršijo tą sumą.

3. Jei pasikeičia su jau atidaryta subjekto sąskaita susijusios aplinkybės ir dėl to duomenis teikianti finansų įstaiga sužino arba turi pagrindo manyti, kad sąskaitos turėtojo patvirtinimas ar kitas su sąskaita susijęs dokumentas yra netikslus arba nepatikimas, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo iš naujo nustatyti sąskaitos statusą, laikydamasi D poskirsnyje apibūdintų procedūrų.

VI SKIRSNIS. IŠSAMAUS PATIKRINIMO PROCEDŪROS, TAIKOMOS NAUJOMS SUBJEKTŲ SĄSKAITOMS

Toliau išdėstytos procedūros taikomos siekiant nustatyti, kurios iš naujų subjektų sąskaitų yra praneštinės.

A. Peržiūros procedūros, skirtos nustatyti subjektų sąskaitoms, apie kurias privaloma pranešti. Siekdama nustatyti, ar nauja subjekto sąskaita priklauso vienam ar keliems praneštinėms asmenims, ar pasyviems nefinansiniams subjektams, kuriuos kontroliuojantis vienas ar keli asmenys yra praneštinis asmenys, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo taikyti šias naujų sąskaitų peržiūros procedūras:

1. Nustatyti, ar subjektas yra praneštinis:

a) gauti patvirtinimą (kuris gali būti įtrauktas į atidarant sąskaitą pateikiamus dokumentus), leidžiantį duomenis teikiančiai finansų įstaigai nustatyti sąskaitos turėtojo rezidavimo adresą (-us) mokesčių tikslais, ir patvirtinti tokio patvirtinimo įtikimumą remiantis atidarant sąskaitą duomenis teikiančios finansų įstaigos gauta informacija, įskaitant visus taikant procedūras, kuriomis siekiama nustatyti klientus ir kovoti su pinigų plovimu, gautus dokumentus. Jeigu subjektas patvirtina, kad jis neturi rezidavimo adresą mokesčių tikslais, duomenis teikianti finansų įstaiga, siekdama nustatyti sąskaitos turėtojo rezidavimo vietą, gali remtis pagrindinės subjekto buveinės adresu;

b) jei iš subjekto patvirtinimo matyti, kad sąskaitos turėtojas yra praneštinis jurisdikcijos rezidentas, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo sąskaitą laikyti praneština, išskyrus tuos atvejus, kai ji, remdamasi savo turima arba viešai prieinama informacija, pakankamai tvirtai nustato, kad sąskaitos turėtojas nėra tos praneštinės jurisdikcijos praneštinis asmuo.

2. Nustatyti, ar subjektas yra pasyvus nefinansinis subjektas, kurį kontroliuojantis vienas ar keli asmenys yra praneštinis asmenys. Duomenis teikianti finansų įstaiga turi nustatyti, ar naujos subjekto (įskaitant subjektą, kuris yra praneštinis asmuo) sąskaitos turėtojas yra pasyvus nefinansinis subjektas, kurį kontroliuojantis vienas ar keli asmenys yra praneštinis asmenys. Jeigu bent vienas iš pasyvų nefinansinį subjektą kontroliuojančių asmenų yra praneštinis asmuo, sąskaita turi būti laikoma praneština.

Kad tai nustatytų, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo vadovautis A poskirsnio 2 dalies a–c punktuose pateiktomis gairėmis tokia tvarka, kokia esamomis aplinkybėmis yra tinkamiausia:

a) nustatyti, ar sąskaitos turėtojas yra pasyvus nefinansinis subjektas. Siekdama nustatyti, ar sąskaitos turėtojas yra pasyvus nefinansinis subjektas, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo remtis sąskaitos turėtojo pateiktu patvirtinimu, kad galėtų nustatyti jo statusą, išskyrus atvejus, kai ji, remdamasi savo turima arba viešai prieinama informacija, pakankamai tvirtai nustato, kad sąskaitos turėtojas yra aktyvus nefinansinis subjektas arba finansų įstaiga, išskyrus VIII skirsnio A poskirsnio 6 dalies b punkte apibūdintą investicinę įmonę, kuri nėra dalyvaujančiosios jurisdikcijos finansų įstaiga;

b) nustatyti sąskaitos turėtoją kontroliuojančius asmenis. Siekdama nustatyti sąskaitos turėtoją kontroliuojančius asmenis, duomenis teikianti finansų įstaiga gali remtis informacija, surinkta ir saugoma taikant procedūras, kuriomis siekiama nustatyti klientus ir kovoti su pinigų plovimu;

c) nustatyti, ar pasyvų nefinansinį subjektą kontroliuojantis asmuo yra praneštinas asmuo. Siekdama nustatyti, ar pasyvų nefinansinį subjektą kontroliuojantis asmuo yra praneštinas asmuo, duomenis teikianti finansų įstaiga gali remtis sąskaitos turėtojo arba tokio asmens patvirtinimu.

VII SKIRSNIS. SPECIALIOS IŠSAMAUS PATIKRINIMO TAISYKLĖS

Siekiant įgyvendinti apibūdintas išsamaus patikrinimo procedūras, taikomos toliau išdėstytos papildomos taisyklės.

A. Patvirtinimų ir patvirtinamųjų dokumentų naudojimas. Duomenis teikianti finansų įstaiga negali remtis sąskaitų turėtojo patvirtinimu ar patvirtinamuoju dokumentu, jei ji žino ar turi pagrindo manyti, kad patvirtinimas ar patvirtinamasis dokumentas yra netikslūs arba nepatikimi.

B. Alternatyvios procedūros, taikomos finansinėms sąskaitoms, kurias turi išmokas pagal draudimo sutartį su išperkamąja suma arba anuiteto sutartį gaunantys fiziniai asmenys, arba grupinėms draudimo sutartims su išperkamąja suma ar grupinėms anuiteto sutartims. Duomenis teikianti finansų įstaiga gali daryti prielaidą, kad mirties atveju išmoką pagal draudimo su išperkamąja suma sutartį arba anuiteto sutartį gaunantis asmuo (išskyrus draudėją) nėra praneštinas asmuo, ir gali tokios finansinės sąskaitos nelaikyti praneština sąskaita, išskyrus atvejus, kai duomenis teikianti finansų įstaiga turi faktinės informacijos arba pagrindo manyti, kad išmokos gavėjas yra praneštinas asmuo. Duomenis teikianti finansų įstaiga turi pagrindo manyti, kad išmokų pagal draudimo sutartį su išperkamąja suma arba anuiteto sutartį gavėjas yra praneštinas asmuo, jei jos surinkta su gavėju susijusi informacija apima III skirsnio B poskirsnyje aprašytus įrodymus. Jei duomenis teikianti finansų įstaiga

turi faktinės informacijos arba pagrindo manyti, kad gavėjas yra praneštinas asmuo, ji privalo laikytis III skirsnio B poskirsnyje nurodytų procedūrų.

Valstybė narė arba Monakas gali leisti duomenis teikiančioms finansų įstaigoms laikyti finansinę sąskaitą, kuri yra nario turima dalis pagal grupinę draudimo su išperkamąja suma sutartį arba grupinę anuiteto sutartį, finansinę sąskaitą, kuri nėra praneština iki datos, kurią suma išmokama darbuotojui ir (arba) pažymėjimo turėtojui arba gavėjui, jeigu minėta finansinė sąskaita atitinka šiuos reikalavimus:

- i) grupinė draudimo su išperkamąja suma sutartis ar grupinė anuiteto sutartis sudaryta darbdavio ir pagal ją draudžiami bent dvidešimt penki darbuotojai / pažymėjimų turėtojai;
- ii) darbuotojai ir (arba) pažymėjimų turėtojai turi teisę pagal sutartį gauti bet kokią su jų dalyvavimu sutartyje susijusią sumą ir nurodyti jų mirties atveju mokamos išmokos gavėjus; ir
- iii) bendra suma, mokama darbuotojui ir (arba) pažymėjimo turėtojui ar gavėjui, neviršija 1 000 000 USD, arba lygiavertės kiekvienos valstybės narės arba Monako nacionaline valiuta išreikštos sumos.

Grupinė draudimo su išperkamąja suma sutartis – draudimo su išperkamąja suma sutartis, pagal kurią i) draudžiami per darbdavį, verslo asociaciją, profesinę sąjungą ar kitą asociaciją ar grupę prisijungę fiziniai asmenys, o ii) už kiekvieną grupės narį (arba grupės kategorijos narį) mokama įmoka, nustatoma neatsižvelgiant į asmens sveikatos būklę, išskyrus grupės nario (arba kategorijos narių) amžių, lytį ir rūkymo įpročius.

Grupinė anuiteto sutartis – anuiteto sutartis, pagal kurią kreditoriai yra per darbdavį, verslo asociaciją, profesinę sąjungą ar kitą asociaciją ar grupę prisijungę fiziniai asmenys.

Iki 2017 m. sausio 1 d. valstybės narės praneša Monakui, o šis – Europos Komisijai, ar pasinaudojo šiame poskirsnyje numatyta galimybe. Europos Komisija gali koordinuoti valstybių narių pranešimų perdavimą Monakui ir perduoda Monako pranešimą visoms valstybėms narėms. Apie visus vėlesnius su naudojimu ta galimybe susijusius pokyčius valstybė narė arba Monakas praneša ta pačia tvarka.

C. Sąskaitų likučių sumavimo ir valiutos konvertavimo taisyklės

1. Fizinių asmenų sąskaitų likučių sumavimas. Siekdama nustatyti fizinio asmens turimų finansinių sąskaitų likutį arba bendrą sumą, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo sumuoti visas savo arba susijusio subjekto tvarkomas finansines sąskaitas, tačiau tik tas, kurios jos kompiuterinėse sistemose susietos pagal duomenų elementą, pavyzdžiui, kliento numerį arba mokesčių mokėtojo kodą, ir kurių likučius arba sumas tokiu būdu įmanoma susumuoti. Taikant šioje dalyje apibūdintas sumavimo taisykles, kiekvienam iš bendros sąskaitos turėtojų yra priskiriamas visas šios sąskaitos likutis arba suma.

2. Subjektų sąskaitų likučių sumavimas. Siekdama nustatyti subjekto turimų finansinių sąskaitų likutį arba bendrą sumą, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo atsižvelgti į visas savo arba susijusio subjekto tvarkomas finansines sąskaitas, tačiau tik tas, kurios jos kompiuterinėse sistemose susietos pagal duomenų elementą, pavyzdžiui, kliento numerį arba mokesčių mokėtojo kodą, ir kurių likučius arba sumas tokiu būdu įmanoma susumuoti. Taikant šioje dalyje apibūdintas sumavimo taisykles, kiekvienam iš bendros sąskaitos turėtojų yra priskiriamas visas šios sąskaitos likutis arba suma.

3. Speciali sumavimo taisyklė, taikoma santykių su klientais vadovams. Siekdama nustatyti asmens turimų finansinių sąskaitų likutį arba bendrą sumą, kad būtų nustatyta, ar finansinė sąskaita yra didelės vertės sąskaita, duomenis teikianti finansų įstaiga taip pat privalo sumuoti likučius visų finansinių sąskaitų, kurios, santykių su klientais vadovo žiniomis arba pagrįstu manymu, tiesiogiai arba netiesiogiai priklauso tam pačiam asmeniui, yra jo kontroliuojamos arba jo atidarytos (išskyrus atvejus, kai tas asmuo veikia kaip patikėtinis).

4. Sumos, apimančios lygiavertes sumas kitomis valiutomis. Visos sumos, išreikštos kiekvienos valstybės narės arba Monako valiuta, atitinka lygiavertes sumas kitomis valiutomis, kaip nurodyta nacionalinėje teisėje.

VIII SKIRSNIS. APIBRĖŽTYS

Toliau pateikiami terminai turi tokią reikšmę:

A. Duomenis teikianti finansų įstaiga

1. Duomenis teikianti finansų įstaiga – priklausomai nuo konteksto, valstybės narės arba Monako finansų įstaiga, kuri nėra duomenų neteikianti finansų įstaiga.

2. Dalyvaujančiosios jurisdikcijos finansų įstaiga – i) bet kuri finansų įstaiga, dalyvaujančiosios jurisdikcijos rezidentė, išskyrus ne tos dalyvaujančiosios jurisdikcijos teritorijoje esantį tos finansų įstaigos filialą, ir ii) bet kuris finansų įstaigos, kuri nėra dalyvaujančiosios jurisdikcijos rezidentė, filialas, jei tas filialas įsteigtas toje dalyvaujančiojoje jurisdikcijoje.

3. Finansų įstaiga – pasaugos įstaiga, indėlių įstaiga, investicinė įmonė ar nurodytoji draudimo bendrovė.

4. Pasaugos įstaiga – subjektas, kurio esminę veiklos dalį sudaro kitų asmenų finansinio turto saugojimas. Subjektas saugo kitų asmenų finansinį turtą ir tai sudaro esminę jo veiklos dalį, jeigu bendrosios subjekto pajamos, gautos už finansinio turto saugojimą ir susijusias finansines paslaugas, yra lygios arba viršija 20 % bendrųjų subjekto pajamų per trumpiausią iš šių dviejų laikotarpių: i) trejų metų laikotarpį, kuris baigiasi metų, einančių prieš metus, kuriais atliekamas apskaičiavimas, gruodžio 31 d., arba ii) subjekto veiklos laikotarpį, jei šis laikotarpis trumpesnis nei treji metai.

5. Indėlių įstaiga – subjektas, kuris vykdydamas įprastą bankininkystės ar panašią veiklą priima indėlius.

6. Investicinė įmonė – subjektas:

a) kuris kliento naudai ar vardu vykdo vienos ar kelių toliau nurodytų rūšių pagrindinę veiklą ar operacijas:

i) prekybą pinigų rinkos priemonėmis (čekiais, vekseliais, indėlių sertifikatais, išvestinėmis finansinėmis priemonėmis ir pan.), užsienio valiuta, valiutų, palūkanų normų ir indeksų priemonėmis, perleidžiamaisiais vertybiniais popieriais arba biržos prekių ateities sandoriais;

ii) individualų ir kolektyvinį portfelių valdymą; arba

iii) kitas finansinio turto ar pinigų investavimo, administravimo ar valdymo kitų asmenų vardu operacijas;

arba

b) kurio bendrosios pajamos daugiausia gautos už finansinio turto investavimą, reinvestavimą arba prekybą, jeigu subjektą valdo kitas subjektas, kuris yra indėlių įstaiga, pasaugos įstaiga, nurodytoji draudimo bendrovė arba investicinė įmonė, apibūdinta A poskirsnio 6 dalies a punkte.

Laikoma, kad subjektas vykdo vienos ar kelių A poskirsnio 6 dalies a punkte apibūdintų rūšių pagrindinę veiklą arba subjekto bendrosios pajamos daugiausia gautos už finansinio turto investavimą, reinvestavimą arba prekybą, kaip nurodyta A poskirsnio 6 dalies b punkte, jeigu už atitinkamą veiklą gautos subjekto bendrosios subjekto pajamos yra lygios arba viršija 50 % bendrųjų jo pajamų per trumpiausią iš šių dviejų laikotarpių: i) trejų metų laikotarpį, kuris baigiasi metų, einančių prieš metus, kuriais atliekamas apskaičiavimas, gruodžio 31 d.; arba ii) subjekto veiklos laikotarpį, jei šis laikotarpis trumpesnis nei treji metai. Terminas „investicinė įmonė“ neapima subjekto, kuris yra aktyvus nefinansinis subjektas, kadangi tas subjektas atitinka D poskirsnio 9 dalies d–g punktuose išvardytus kriterijus.

Ši dalis aiškinama pagal Finansinių veiksmų darbo grupės (FATF) rekomendacijose vartojamo termino „finansų įstaiga“ apibrėžtį.

7. Finansinis turtas – vertybiniai popieriai (pvz., akcinės bendrovės kapitalo dalis; daug narių turinčios ūkinės bendrijos, ribotos atsakomybės akcinės bendrijos arba patikos fondo akcijos ar teisė naudotis jos turtu; obligacijos arba kiti skolos vertybiniai popieriai), nuosavybės vertybiniai popieriai, biržos prekės, apsikeitimo sandoriai (pvz., palūkanų normų, valiutos apsikeitimo ir pagrindinių normų apsikeitimo sandoriai, išankstiniai viršutinių ir apatinių palūkanų normų sandoriai, biržos prekių

apsikeitimo sandoriai, skolos konvertavimo į nuosavybę sandoriai, indekso pasirinkimo sandoriai ir panašūs susitarimai), draudimo ar anuiteto sutartys arba bet kokia su vertybiniu popieriumi, akcinio kapitalo dalimi, biržos preke, apsikeitimo sandoriu, draudimo arba anuiteto sutartimi (įskaitant ateities sandorį, ateities nebiržinį sandorį arba pasirinkimo sandorį) susijusi teisė. Terminas „finansinis turtas“ neapima su skola nesusijusios tiesioginės nekilnojamojo turto dalies.

8. Nurodytoji draudimo bendrovė – bet kuri draudimo bendrovė (arba draudimo bendrovės kontroliuojančioji bendrovė), kuri sudaro draudimo su išperkamąja suma sutartį ar anuiteto sutartį arba privalo pagal tokias sutartis mokėti išmokas.

B. Duomenų neteikianti finansų įstaiga

1. Duomenų neteikianti finansų įstaiga – finansų įstaiga, kuri yra:

a) vyriausybės subjektas, tarptautinė organizacija arba centrinis bankas, išskyrus atvejus, susijusius su mokėjimu, atliktinu pagal įsipareigojimą, susijusį su ta komercine finansine veikla, kurią vykdo nurodytoji draudimo bendrovė, pasaugos įstaiga ar indėlių įstaiga;

b) plataus dalyvavimo pensijų fondas; siauro dalyvavimo pensijų fondas; vyriausybės subjekto, tarptautinės organizacijos arba centrinio banko pensijų fondas; arba patvirtinta kredito kortelės išduodanti įstaiga;

c) kitas subjektas, kuris kelia mažą riziką, kad juo bus pasinaudota norint išvengti mokesčių, kuriam būdingos į B poskirsnio 1 dalies a ir b punktuose apibūdintų subjektų iš esmės panašios savybės, kuris nacionalinėje teisėje apibrėžiamas kaip duomenų neteikianti finansų įstaiga ir kuris valstybių narių atveju yra numatytas Tarybos direktyvos 2011/16/ES dėl administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje 8 straipsnio 7a dalyje ir nurodytas Monakui, o Monako nurodytas Europos Komisijai, jeigu šio subjekto, kaip duomenų neteikiančios finansų įstaigos, statusas netrukdo siekti šio susitarimo tikslų;

d) nuo mokesčių atleistas kolektyvinio investavimo subjektas; arba

e) patikos fondas, jeigu jo patikėtinis yra duomenis teikianti finansų įstaiga ir praneša visą pagal I skirsnį praneštiną informaciją apie visas patikos fondo praneštinias sąskaitas.

2. Vyriausybės subjektas – valstybės narės, Monako ar kitos jurisdikcijos vyriausybė, valstybės narės, Monako arba kitos jurisdikcijos politinis vienetas (kuris, siekiant išvengti dviprasmiškumo, apima valstybę, provinciją, apygardą ar savivaldybę) arba visiškai valstybės narės, Monako ar kitos jurisdikcijos valdoma agentūra ar įstaiga (kiekviena iš jų – vyriausybės subjektas). Į šią kategoriją patenka neatsiejamos

valstybės narės, Monako ar kitos jurisdikcijos dalys, kontroliuojami subjektai ir politiniai vienetai:

a) valstybės narės, Monako ar kitos jurisdikcijos neatsiejama dalis – bet kuris asmuo, organizacija, agentūra, biuras, fondas, juridinis asmuo ar kita institucija, kurie, nepriklausomai nuo pavadinimo, yra valstybės narės, Monako ar kitos jurisdikcijos valdymo institucija. Valdymo institucijos gryniosios pajamos turi būti įskaitomos į jos pačios sąskaitą ar kitas valstybei narei, Monakui ar kitai jurisdikcijai priklausančias sąskaitas, ir jokia šių pajamų dalis negali atitekti privačiam asmeniui. Neatsiejama dalis neapima asmens, kuris yra vadovas, pareigūnas ar administratorius, veikiantis kaip privatus asmuo;

b) kontroliuojamas subjektas – subjektas, kuris pagal savo formą veikia atskirai nuo valstybės narės, Monako ar kitos jurisdikcijos arba kuris sudaro atskirą subjektą, jeigu:

i) šį subjektą tiesiogiai arba per vieną ar kelis kontroliuojamus subjektus visiškai valdo ir kontroliuoja vienas ar keli vyriausybės subjektai;

ii) šio subjekto gryniosios pajamos įskaitomos į jo paties sąskaitą arba vieno ar kelių vyriausybės subjektų sąskaitas, ir jokia šių pajamų dalis negali atitekti privačiam asmeniui; ir

iii) likvidavus šį subjektą, jo turtas pereina vienam ar keliems vyriausybės subjektams;

c) pajamos neatitenka privatiems asmenims, jei šie asmenys yra numatytieji vyriausybės programos naudos gavėjai ir jei vykdoma programos veikla, vykdoma bendram labui, yra skirta plačiajai visuomenei arba yra susijusi su tam tikro valdymo etapo administravimu. Tačiau, nepaisant to, kas išdėstyta, laikoma, kad pajamos atitenka privatiems asmenims, jei jos gaunamos vyriausybės subjektą naudojant komercinei veiklai, pavyzdžiui, komercinei bankininkystės veiklai, kai teikiamos finansinės paslaugos privatiems asmenims, vykdyti.

3. Tarptautinė organizacija – tarptautinė organizacija arba visiškai jos valdoma agentūra ar įstaiga. Ši kategorija apima visas tarpvyriausybines (įskaitant viršvalstybines) organizacijas, i) kurias daugiausia sudaro vyriausybės; ii) kurios sudarė susitarimą dėl būstinės arba iš esmės panašų susitarimą su valstybe nare, Monaku ar kita jurisdikcija; iii) kurių pajamos neatitenka privatiems asmenims.

4. Centrinis bankas – institucija, kuri pagal įstatymą ar vyriausybės nutarimą yra pagrindinė institucija, išskyrus valstybės narės, Monako ar kitos jurisdikcijos vyriausybę, ir kuri išleidžia priemones, skirtas naudoti kaip valiuta. Tokia institucija gali apimti įstaigą, kuri yra atskira nuo valstybės narės, Monako ar kitos jurisdikcijos

vyriausybės, neatsižvelgiant į tai, ar valstybė narė, Monakas ar kita jurisdikcija ją valdo visiškai, ar iš dalies.

5. Plataus dalyvavimo pensijų fondas – fondas, įsteigtas siekiant pensijų, neįgalumo išmokas ar išmokas mirties atveju arba bet kurį jų derinį mokėti gavėjams, kurie yra dabartiniai ar buvę vieno ar kelių darbdavių darbuotojai (arba tokių darbuotojų paskirti asmenys), kaip atlyginimą už suteiktas paslaugas, jeigu:

- a) fondas neturi vienintelio gavėjo, turinčio teisę į daugiau kaip 5 % fondo turto;
- b) fondui taikomi vyriausybės aktai ir jis teikia informaciją mokesčių administratoriams; ir
- c) fondas atitinka bent vieną iš šių reikalavimų:
 - i) dėl savo, kaip pensijų fondo, statuso fondas paprastai būna atleidžiamas nuo mokesčio už investicines pajamas arba šių pajamų apmokestinimas atidedamas, arba šios pajamos apmokestinamos mažesniu tarifu;
 - ii) iš jį finansuojančių darbdavių fondas gauna bent 50 % visų savo įmokų (išskyrus turto pervedimus iš kitiems B poskirsnio 5–7 dalyse apibūdintiems fondams skirtų lėšų arba iš C poskirsnio 17 dalies a punkte apibūdintų pensijų sąskaitų);
 - iii) fondo lėšas leidžiama išmokėti ar išgryninti tik įvykus nurodytiems įvykiams, susijusiems su išėjimu į pensiją, neįgalumu ar mirtimi (išskyrus periodinius mokėjimus kitiems B poskirsnio 5–7 dalyse apibūdintiems pensijų fondams arba į C poskirsnio 17 dalies a punkte apibūdintas pensijų sąskaitas), antraip iki šių įvykių išmokėtoms ar išgrynintoms lėšoms taikomos baudos; arba
 - iv) darbuotojų įmokos (išskyrus tam tikras leistinas patikslintas įmokas) į fondą ribojamos pagal darbuotojo gautas pajamas arba per metus negali viršyti 50 000 USD, arba lygiavertės kiekvienos valstybės narės arba Monako nacionaline valiuta išreikštos sumos, taikant VII skirsnio C poskirsnyje nustatytas sąskaitų likučių sumavimo ir valiutų konvertavimo taisykles.

6. Siauro dalyvavimo pensijų fondas – fondas, įsteigtas siekiant pensijų, neįgalumo išmokas ar išmokas mirties atveju mokėti gavėjams, kurie yra vieno ar kelių darbdavių dabartiniai ar buvę darbuotojai (arba tokių darbuotojų paskirti asmenys), kaip atlyginimą už suteiktas paslaugas, jeigu:

- a) fondas turi mažiau kaip 50 narių;

b) fondą remia vienas ar keli darbdaviai, kurie nėra investicinės įmonės arba pasyvūs nefinansiniai subjektai;

c) darbuotojo ir darbdavio įmokos į fondą (išskyrus turto pervedimus iš C poskirsnio 17 dalies a punkte apibūdintų pensijų sąskaitų) ribojamos atitinkamai pagal darbuotojo gautas pajamas ir atlyginimą;

d) nariai, kurie nėra jurisdikcijos (valstybės narės arba Monako), kurioje yra fondas, rezidentai, neturi teisės į daugiau kaip 20 % fondo turto; ir

e) fondui taikomi vyriausybės aktai ir jis teikia informaciją mokesčių administratoriams.

7. Vyriausybės subjekto, tarptautinės organizacijos ar centrinio banko pensijų fondas – vyriausybės subjekto, tarptautinės organizacijos ar centrinio banko įsteigtas fondas siekiant pensijų, neįgalumo išmokas ar išmokas mirties atveju mokėti gavėjams arba nariams, kurie yra dabartiniai ar buvę darbuotojai (arba tokių darbuotojų paskirti asmenys) arba kurie nėra dabartiniai ar buvę darbuotojai, jeigu išmokos tokiems gavėjams ar nariams mokamos kaip atlyginimas už vyriausybės subjektui, tarptautinei organizacijai ar centriniam bankui suteiktas asmenines paslaugas.

8. Patvirtinta kredito kortelės išduodanti įstaiga – finansų įstaiga, atitinkanti šiuos kriterijus:

a) finansų įstaiga šį statusą turi tik todėl, kad ji yra kredito kortelės išduodanti įstaiga, priimanti indėlius tik tada, kai klientas įvykdo mokėjimą, kuris viršija kredito kortelės likutį, ir kai permoka iš karto negrąžinama klientui; ir

b) nuo 2017 m. sausio 1 d. arba iki šios datos finansų įstaiga įgyvendina taisykles ir procedūras, kuriomis siekiama neleisti klientui įvykdyti permokos, kuri viršija 50 000 USD, arba lygiavertę kiekvienos valstybės narės arba Monako nacionaline valiuta išreikštą sumą, arba užtikrinama, kad tą sumą viršijanti permoka būtų grąžinama klientui per 60 dienų, kiekvienu atveju taikant VII skirsnio C poskirsnyje nustatytas sąskaitų likučių sumavimo ir valiutų konvertavimo taisykles. Šiuo atžvilgiu kliento permoka neapima kredito likučių, kurie gali būti įskaitomi į ginčijamus mokesčius, bet apima dėl prekių grąžinimo atsirandančius kredito likučius.

9. Nuo mokesčių atleistas kolektyvinio investavimo subjektas – investicinė įmonė, kuri reglamentuojama kaip kolektyvinio investavimo subjektas, jeigu visas kolektyvinio investavimo subjekto nuosavybės teises turi fiziniai asmenys ar subjektai, kurie nėra praneštiniai asmenys, arba jos valdomos per tuos asmenis ar subjektus, išskyrus pasyviuos nefinansinius subjektus, kuriuos kontroliuojantys asmenys yra praneštiniai asmenys.

Vien dėl to, kad išleido materialių pareikštinės formos akcijų, investicinė įmonė, kuri reglamentuojama kaip kolektyvinio investavimo subjektas, nepraranda B poskirsnio 9 dalyje nurodyto nuo mokesčių atleisto kolektyvinio investavimo subjekto statuso, jeigu:

- a) kolektyvinio investavimo subjektas neišleido ir neišleidžia materialių pareikštinės formos akcijų po 2016 m. gruodžio 31 d.;
- b) kolektyvinio investavimo subjektas visas tokias akcijas išima iš apyvartos per jų pardavimą;
- c) kolektyvinio investavimo subjektas atlieka II–VII skirsniuose apibūdintas išsamaus patikrinimo procedūras ir pateikia visą praneštiną informaciją apie tokias akcijas, kai jos pateikiamos išpirkti ar kitaip apmokėti; ir
- d) kolektyvinio investavimo subjektas yra priėmęs taisykles ir procedūras, kuriomis užtikrinama, kad tokios akcijos būtų išpirktos arba perduotos saugoti kuo greičiau, bet kuriuo atveju iki 2019 m. sausio 1 d.

C. Finansinė sąskaita

1. Finansinė sąskaita – finansų įstaigos tvarkoma sąskaita, apimanti indėlių sąskaitą, pasaulios sąskaitą ir:

- a) investicinės įmonės atveju – finansų įstaigos saugomi nuosavybės ar skolos vertybiniai popieriai. Neatsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, terminas „finansinė sąskaita“ neapima subjekto, kuris yra investicinė įmonė, saugomų nuosavybės ar skolos vertybinių popierių vien todėl, kad jis: i) teikia konsultacijas dėl investicijų klientui ir veikia jo vardu arba ii) valdo portfelius kliento naudai ir veikia jo vardu, siekdamas investuoti, valdyti ar administruoti finansinį turtą, kliento vardu saugomą finansų įstaigoje, kuri nėra toks subjektas;
- b) C poskirsnio 1 dalies a punkte nenurodytos finansų įstaigos atveju – finansų įstaigos saugomi nuosavybės ar skolos vertybiniai popieriai, jeigu tokių vertybinių popierių kategorija sukurta siekiant išvengti duomenų teikimo pagal I skirsnį; ir
- c) finansų įstaigos sudaryta arba tvarkoma draudimo su išperkamąja suma sutartis arba anuiteto sutartis, išskyrus neinvesticinę, neperleidžiamą ir nedelsiant vykdytiną anuiteto iki gyvos galvos sutartį, pagal kurią išmokos mokamos fiziniam asmeniui ir atitinka pensijos ar neįgalumo išmokas, mokamas pagal sąskaitą, kuriai netaikoma finansinės sąskaitos apibrėžtis.

Terminas „finansinė sąskaita“ neapima jokių sąskaitų, kurioms netaikoma finansinės sąskaitos apibrėžtis.

2. Terminas „indėlių sąskaita“ apima visas komercines, pašto žiro, taupomąsias arba terminuotųjų indėlių sąskaitas ir sąskaitas, kurios patvirtintos indėlio sertifikatu, paskolos sertifikatu, investicijos sertifikatu, skolos vertybiniais popieriais ar kita panašia finansine priemone, kurią, vykdydama įprastą bankininkystės ar panašią veiklą, saugo finansų įstaiga. Indėlių sąskaitos taip pat apima sumas, kurias draudimo bendrovės saugo pagal garantuotų investicijų sutartį ar panašią sutartį, kurios tikslas – mokėti palūkanas arba ar jas kredituoti turėtojai.

3. Pasaugos sąskaita – sąskaita (išskyrus draudimo arba anuiteto sutartį), kurioje laikomas vienas ar daugiau finansinio turto vienetų kito asmens naudai.

4. Nuosavybės vertybinis popierius – ūkinės bendrijos, kuri yra finansų įstaiga, atveju tos bendrijos kapitalo arba pelno dalis. Patikos fondo, kuri yra finansų įstaiga, atveju laikoma, kad nuosavybės vertybinius popierius turi bet kuris asmuo, disponuojantis visa patika ar jos dalimi arba gaunantis naudą iš visos patikos ar jos dalies, arba bet kuris kitas fizinis asmuo, vykdamas pagrindinę faktinę patikos kontrolę. Praneštinas asmuo laikomas patikos naudos gavėju, jeigu toks praneštinas asmuo turi teisę iš patikos fondo tiesiogiai arba netiesiogiai (pvz., per paskirtą asmenį) gauti privalomai ar neprivalomai paskirstomą patikos dalį.

5. Draudimo sutartis – sutartis (išskyrus anuiteto sutartį), pagal kurią draudikas įsipareigoja išmokėti tam tikrą sumą įvykus draudžiamajam įvykiui, pvz., mirties, ligos, nelaimingo atsitikimo, civilinės atsakomybės ar turtinės žalos atveju.

6. Anuiteto sutartis – sutartis, pagal kurią draudikas įsipareigoja mokėti išmokas tam tikrą laikotarpį, iš dalies arba visiškai nustatomą atsižvelgiant į tikėtiną vieno ar kelių fizinių asmenų gyvenimo trukmę. Šis terminas apima ir bet kurią sutartį, kuri laikoma anuiteto sutartimi pagal jurisdikcijos (valstybės narės, Monako arba kitos jurisdikcijos), kurioje sudaryta sutartis, įstatymus, kitus teisės aktus ar praktiką ir pagal kurią draudikas įsipareigoja išmokas tam tikrą metų skaičių.

7. Draudimo su išperkamąja suma sutartis – draudimo sutartis (išskyrus dviejų draudimo bendrovių sudarytą nuostolių atlyginimo perdraudimo sutartį), pagal kurią numatyta išperkamoji suma.

8. Išperkamoji suma – didesnė iš šių sumų: i) suma, kurią draudėjas turi teisę gauti nutraukęs sutartį ar jai pasibaigus (apskaičiuojama neatėmus galimų išpirkimo išlaidų ar avanso), ii) suma, kurią draudėjas gali skolintis pagal sutartį ar dėl jos. Neatsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, terminas „išperkamoji suma“ neapima sumos, kuri pagal draudimo sutartį išmokama:

a) tik dėl gyvybės draudimu apdrausto asmens mirties;

b) siekiant atlyginti kūno sužalojimo ar ligos išlaidas arba ekonominius nuostolius, patirtus įvykus draudžiamajam įvykiui;

c) siekiant kompensuoti anksčiau pagal draudimo sutartį (išskyrus investicinio gyvybės draudimo arba investicinio anuiteto sutartį) sumokėtą draudimo įmoką (atėmus draudimo išlaidas, nepaisant to, ar jos apmokestinamos, ar ne) dėl sutarties panaikinimo arba nutraukimo, rizikos sumažėjimo sutarties galiojimo laikotarpiu arba dėl naujo įmokos apskaičiavimo ištaisius korektūros ar kitas panašias klaidas;

d) siekiant draudėjui skirti draudiko pelno dalį (išskyrus dividendus, išmokėtus pasibaigus sutarčiai), jeigu ta dalis susijusi su draudimo sutartimi, pagal kurią išmokamos tik C poskirsnio 8 dalies b punkte apibūdintos išmokos; arba

e) siekiant grąžinti išankstinę įmoką arba įmokos indėlį, susijusius su draudimo sutartimi, pagal kurią įmoka mokėtina bent kartą per metus, jei išankstinės įmokos arba įmokos indėlio suma neviršija pagal sutartį mokėtiną kitų metų įmokos.

9. Jau anksčiau atidaryta sąskaita –

a) finansinė sąskaita, duomenis teikiančios finansų įstaigos tvarkoma 2016 m. gruodžio 31 d.;

b) valstybė narė arba Monakas turi galimybę išplėsti termino „jau anksčiau atidaryta sąskaita“ apibrėžtį ir taip įvardyti bet kurią sąskaitos turėtojo finansinę sąskaitą, nepriklausomai nuo jos atidarymo datos, jeigu:

i) sąskaitos turėtojas duomenis teikiančioje finansų įstaigoje arba toje pačioje jurisdikcijoje (valstybėje narėje arba Monake) kaip ir duomenis teikianti finansų įstaiga esančiame susijusiame subjekte taip pat turi finansinę sąskaitą, kuri yra jau anksčiau atidaryta sąskaita, kaip apibrėžta C poskirsnio 9 dalies a punkte;

ii) duomenis teikianti finansų įstaiga ir, jei taikoma, toje pačioje jurisdikcijoje (valstybėje narėje arba Monake) kaip ir duomenis teikianti finansų įstaiga esantis susijęs subjektas abi minėtas finansines sąskaitas ir bet kurias kitas sąskaitas turėtojo finansines sąskaitas, kurias laikomos jau anksčiau atidarytomis sąskaitomis pagal C poskirsnio 9 dalies b punktą, laiko viena finansine sąskaita, siekdami, kad būtų laikomasi reikalavimų dėl pasitikėjimo standartų, išdėstytų VII skirsnio A poskirsnio, ir siekdami nustatyti bet kurios iš finansinių sąskaitų likutį arba sumą, taikant vieną iš sąskaitos ribų;

iii) finansinės sąskaitos, kuriai turi būti taikomos procedūros, kuriomis siekiama nustatyti klientus ir kovoti su pinigų plovimu, atveju duomenis teikiančiai finansų įstaigai leidžiama finansinei sąskaitai taikyti tokias procedūras, remiantis tokiomis procedūromis, taikytomis jau anksčiau atidarytai sąskaitai, nurodytai C poskirsnio 9 dalies a punkte; ir

iv) atidarant finansinę sąskaitą sąskaitos turėtojas neprivalo apie save pateikti naujos, papildomos arba iš dalies pakeistos informacijos, išskyrus informaciją, reikalingą šio Susitarimo taikymo tikslams įgyvendinti.

Iki 2017 m. sausio 1 d. valstybės narės praneša Monakui, o šis – Europos Komisijai, ar pasinaudojo šiame poskirsnyje numatyta galimybe. Europos Komisija gali koordinuoti valstybių narių pranešimų perdavimą Monakui ir perduoda Monako pranešimą visoms valstybėms narėms. Apie visus su naudojimu ta galimybe susijusius pokyčius valstybė narė arba Monakas praneša ta pačia tvarka.

10. Nauja sąskaita – duomenis teikiančios finansų įstaigoje 2017 m. sausio 1 d. arba vėliau atidaryta finansinė sąskaita, išskyrus atvejus, kai ji laikoma jau anksčiau atidaryta sąskaita pagal išplėstą jau anksčiau atidarytos sąskaitos apibrėžtį, pateiktą C poskirsnio 9 dalyje.

11. Jau anksčiau atidaryta fizinio asmens sąskaita – jau anksčiau atidaryta sąskaita, kuri priklauso vienam ar keliems fiziniams asmenims.

12. Nauja fizinio asmens sąskaita – nauja sąskaita, kuri priklauso vienam ar keliems fiziniams asmenims.

13. Jau anksčiau atidaryta subjekto sąskaita – jau anksčiau atidaryta sąskaita, kuri priklauso vienam ar daugiau subjektų.

14. Mažos vertės sąskaita – jau anksčiau atidaryta fizinio asmens sąskaita, kurios likutis arba bendra suma 2016 m. gruodžio 31 d. nevirsija 1 000 000 USD, arba lygiavertės kiekvienos valstybės narės arba Monako nacionaline valiuta išreikštos sumos.

15. Didelės vertės sąskaita – jau anksčiau atidaryta fizinio asmens sąskaita, kurios likutis arba bendra suma 2016 m. arba vėlesnių metų gruodžio 31 d. viršija 1 000 000 USD, arba lygiavertę kiekvienos valstybės narės arba Monako nacionaline valiuta išreikštą sumą.

16. Nauja subjekto sąskaita – nauja sąskaita, kuri priklauso vienam ar keliems subjektams.

17. Sąskaita, kuriai netaikoma finansinės sąskaitos apibrėžtis – bet kuri iš šių sąskaitų:

a) pensijų sąskaita, atitinkanti šiuos kriterijus:

i) sąskaita reglamentuojama kaip asmeninė pensijų sąskaita arba yra patvirtintos ar reglamentuojamos pensijų sistemos, pagal kurią numatoma

mokėti pensijų išmokas (įskaitant neįgalumo išmokas ar išmokas mirties atveju), dalis;

ii) sąskaitai taikoma palanki apmokestinimo tvarka (t. y. įmokos į sąskaitą, kurios kitu atveju būtų apmokestinamos, yra atskaitomos arba neištraukiamos į bendrąsias sąskaitos turėtojo pajamas, arba apmokestinamos lengvatiniu tarifu, arba investicinių pajamų iš sąskaitos apmokestinimas atidedamas, arba šios pajamos apmokestinamos lengvatiniu tarifu);

iii) informaciją apie sąskaitą privaloma teikti mokesčių administratoriui;

i) lėšas iš sąskaitos galima išgryninti tik suėjus nustatytam išėjimo į pensiją amžiui, pripažinus neįgalumą arba patvirtinus mirties faktą, priešingu atveju iki šių įvykių išgrynintoms sumoms taikomos baudos; ir

v) įvykdytas vienas iš šių reikalavimų: i) metinių įmokų limitas yra 50 000 USD, arba lygiavertė ar mažesnė kiekvienos valstybės narės arba Monako nacionaline valiuta išreikšta suma, arba ii) nustatytas didžiausias viso gyvenimo įmokų limitas sąskaitai – 1 000 000 USD, arba lygiavertė ar mažesnė kiekvienos valstybės narės arba Monako nacionaline valiuta išreikšta suma, kiekvienu atveju taikant VII skirsnio C poskirsnyje nustatytas sąskaitų likučių sumavimo ir valiutų konvertavimo taisykles.

Finansinė sąskaita, kuri atitinka C poskirsnio 17 dalies a punkto v papunkčio reikalavimą, negali būti laikoma neatitinkančia šio reikalavimo vien todėl, kad į ją gali būti pervedamas turtas arba lėšos iš vienos ar daugiau finansinių sąskaitų, atitinkančių C poskirsnio 17 dalies a arba b punktų reikalavimus, arba iš vieno ar daugiau pensijų fondų, atitinkančių B poskirsnio 5–7 dalių reikalavimus;

b) sąskaita, atitinkanti šiuos reikalavimus:

i) ne pensijų tikslams skirta sąskaita, kuri reglamentuojama kaip investavimo priemonė ir kuria reguliariai prekiaujama pripažintoje biržoje, arba ne pensijų tikslams skirta sąskaita, kuri reglamentuojama kaip taupomoji priemonė;

ii) sąskaitai taikomos mokesčių lengvatos (t. y. įmokos į sąskaitą, kurios kitu atveju būtų apmokestinamos, atskaitomos iš bendrųjų sąskaitos turėtojo pajamų, į jas neištraukiamos arba apmokestinamos lengvatiniu tarifu, arba investicinių pajamų iš sąskaitos apmokestinimas atidedamas arba šios pajamos apmokestinamos lengvatiniu tarifu);

iii) lėšas iš sąskaitos galima išgryninti tik tada, kai laikomasi tam tikrų kriterijų, susijusių su investicinės arba taupomosios sąskaitos paskirtimi (pavyzdžiui, studijų arba sveikatos išmokų mokėjimas), priešingu atveju sumoms, išgrynintoms nesilaikant kriterijų, taikomos baudos; ir

iv) metinių įmokų limitas yra 50 000 USD, arba lygiavertė ar mažesnė kiekvienos valstybės narės arba Monako nacionaline valiuta išreikšta suma, taikant VII skirsnio C poskirsnyje nustatytas sąskaitų sumavimo ir valiutų konvertavimo taisykles.

Finansinė sąskaita, kuri atitinka C poskirsnio 17 dalies b punkto iv papunkčio reikalavimą, negali būti laikoma neatitinkančia šio reikalavimo vien todėl, kad į ją gali būti pervedamas turtas arba lėšos iš vienos ar daugiau finansinių sąskaitų, atitinkančių C poskirsnio 17 dalies a arba b punktų reikalavimus, arba iš vieno ar daugiau pensijų fondų, atitinkančių B poskirsnio 5–7 dalių reikalavimus;

c) gyvybės draudimo sutartis, kurios draudimo laikotarpis baigiasi iki apdraustajam asmeniui sukanka 90 metų, jeigu ši sutartis atitinka tokius reikalavimus:

i) periodinės įmokos, kurių suma su laiku nekinta, yra mokėtinos bent kartą per metus sutarties galiojimo laikotarpiu arba iki apdraustajam asmeniui sukanka 90 metų, atsižvelgiant į tai, kuris šių laikotarpių yra trumpesnis;

ii) niekas negali naudotis sutartinėmis paslaugomis (lėšų išgryninimo, paskolos ėmimo ar kitomis paslaugomis) nenutraukęs sutarties;

iii) sutartį panaikinus arba nutraukus mokėtina suma (kuri nėra išmoka mirties atveju) negali viršyti bendrų pagal sutartį sumokėtų įmokų, atėmus visas sutarties galiojimo laikotarpiu (-iais) patirtas išlaidas, susijusias su mirtimi, ligomis ir administravimu (neatsižvelgiant į tai, ar jos apmokestinamos, ar ne), ir visų iki sutarties panaikinimo ar nutraukimo sumokėtų sumų; ir

iv) sutartis teisių perėmėjui perleidžiama ne už atlygį;

d) sąskaita, kuri priklauso tik paveldėtojų, jei šios sąskaitos dokumentai apima mirusiojo testamentą ar mirties liudijimo kopiją;

e) sąskaita, atidaryta dėl vieno iš šių veiksmų:

i) teismo įsakymo ar sprendimo;

ii) nekilnojamojo ar asmeninio turto pardavimo, keitimo ar nuomos, jeigu sąskaita atitinka šiuos reikalavimus:

– sąskaita finansuojama tik pradine įmoka, sumokama kaip rankpinigiai, kurių sumos pakanka tiesiogiai su sandoriu susijusiam įsipareigojimui užtikrinti, ar panašiu mokėjimu, arba finansuojama finansiniu turtu, kuris padėtas į sąskaitą ir susijęs su turto pardavimu, keitimu ar nuoma;

– sąskaita atidaryta ir naudojama vien užtikrinti pirkėjo įsipareigojimui sumokėti turto pirkimo kainą, pardavėjo įsipareigojimui apmokėti neapibrėžtuosius įsipareigojimus arba nuomotojo ar nuomininko įsipareigojimui atlyginti su nuomojamu turtu susijusius nuostolius, kaip sutarta nuomos sutartyje;

– sąskaitos turtas, įskaitant už jį gautas pajamas, bus išmokamas ar kitaip paskirstomas pirkėjo, pardavėjo, nuomotojo ar nuomininko naudai (be kita ko, siekiant įvykdyti tokio asmens įsipareigojimus), kai turtas parduodamas, keičiamas ar perduodamas arba kai pasibaigia nuomos sutartis;

– sąskaita nėra maržos ar panaši sąskaita, atidaryta dėl finansinio turto pardavimo ar keitimo; ir

– sąskaita nesusijusi su C poskirsnio 17 dalies f punkte apibūdinta sąskaita;

iii) finansų įstaigos, kuri suteikia nekilnojamuoju turtu užtikrintą paskolą, įsipareigojimo atidėti dalį mokėjimo vien siekiant palengvinti su šiuo nekilnojamuoju turtu susijusių mokesčių ar draudimo įmokų mokėjimą ateityje;

iv) finansų įstaigos įsipareigojimo vien palengvinti mokesčių mokėjimą ateityje;

f) indėlių sąskaita, atitinkanti šiuos reikalavimus:

i) sąskaita laikoma vien todėl, kad klientas atlieka mokėjimą, kuris viršija kredito kortelės ar kitos atnaujinamojo kredito priemonės likutį, o permoka iš karto klientui negrąžinama; ir

ii) nuo 2017 m. sausio 1 d. arba iki šios datos finansų įstaiga įgyvendina taisykles ir procedūras, kuriomis siekiama neleisti klientui įvykdyti permokos, kuri viršija 50 000 USD, arba lygiavertę kiekvienos valstybės narės arba Monako nacionaline valiuta išreikštą sumą, arba užtikrinama, kad tą sumą viršijanti permoka būtų grąžinama klientui per 60 dienų, kiekvienu atveju taikant VII skirsnio C poskirsnyje apibūdintas sąskaitų likučių sumavimo ir valiutų konvertavimo taisykles. Šiuo tikslu kliento permoka neapima kredito likučių, kurie įskaičiuojami į ginčijamas išlaidas, bet apima dėl prekių grąžinimo atsirandančius kredito likučius;

g) kita sąskaita, kuri kelia mažą riziką, kad ja bus pasinaudota norint išvengti mokesčių, kuriai būdingos iš esmės tokios pačios kaip C poskirsnio 17 dalies a–f punktuose apibūdintų sąskaitų savybės, kuri nacionalinėje teisėje apibrėžiama

kaip sąskaita, kuriai netaikoma finansinės sąskaitos apibrėžtis, ir kuri valstybių narių atveju yra numatyta Tarybos direktyvos 2011/16/ES dėl administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje 8 straipsnio 7a dalyje ir nurodyta Monakui, o Monako atveju nurodyta Europos Komisijai, jeigu šios sąskaitos, kaip sąskaitos, kuriai netaikoma finansinės sąskaitos apibrėžtis, statusas netrukdo siekti šio Susitarimo tikslų.

D. Praneština sąskaita

1. Praneština sąskaita – sąskaita, kuri priklauso vienam ar keliems pranešiniams asmenims arba pasyviai nefinansiniam subjektui, kurį kontroliuojantis vienas ar keli asmenys yra pranešini asmenys, jeigu ji nustatyta kaip tokia atlikus II–VII skirsniuose aprašytas išsamaus patikrinimo procedūras.

2. Praneštinis asmuo – praneštinio juridikcijos asmuo, išskyrus: i) bet kokią bendrovę, kurios akcijomis reguliariai prekiaujama vienoje ar keliose pripažintose biržose; ii) bet kokią bendrovę, kuri yra su i punkte apibūdinta bendrove susijęs subjektas; iii) vyriausybės subjektą; iv) tarptautinę organizaciją; v) centrinį banką; arba vi) finansų įstaigą.

3. Praneštinio juridikcijos asmuo – fizinis asmuo arba subjektas, kuris yra praneštinio juridikcijos rezidentas pagal tokios juridikcijos mokesčių teisę, arba mirusiojo, kuris buvo praneštinio juridikcijos rezidentas, turto paveldėtojas. Šiuo tikslu subjektas, pavyzdžiui, ūkinė bendrija, ribotos atsakomybės bendrovė arba panašus juridinis vienetas, kuris nėra rezidentas mokesčių tikslais, laikomas rezidentu tos juridikcijos, kurioje yra pagrindinis jo administracijos centras.

4. Praneština juridikcija – vykdant prievolę teikti I skirsnyje nurodytą informaciją, tai Monakas (valstybės narės atžvilgiu) arba valstybė narė (Monako atžvilgiu).

5. Dalyvaujančioji juridikcija (valstybės narės arba San Marino atžvilgiu):

a) bet kuri valstybė narė, kai ji teikia informaciją Monakui, arba

b) Monakas, kai jis teikia informaciją valstybei narei, arba

c) kita juridikcija: i) su kuria, priklausomai nuo konteksto, valstybė narė arba Monakas yra sudarę susitarimą, pagal kurį ta kita juridikcija teiks I skirsnyje nurodytą informaciją, ir ii) kuri nurodyta tos valstybės narės arba Monako paskelbtame sąraše, apie kurį pranešta atitinkamai Monakui arba Europos Komisijai;

d) (valstybių narių atžvilgiu) kita juridikcija: i) su kuria Europos Sąjunga yra sudariusi susitarimą, pagal kurį ta juridikcija teiks I skirsnyje nurodytą informaciją, ir ii) kuri nurodyta Europos Komisijos paskelbtame sąraše.

6. Kontroliuojantieji asmenys – fiziniai asmenys, kurie kontroliuoja subjektą. Patikos fondo atveju šis terminas reiškia patikėtoją (-us), patikėtinį (-ius), prižiūrėti patikėtinį paskirtą asmenį (-is) (jei yra), naudos gavėją (-us) arba naudos gavėjų kategoriją (-as) ir bet kurį (-iuos) kitą (-us) fizinį (-ius) asmenį (-is), faktiškai visiškai kontroliuojančius patikos fondą, o kai tai susiję su juridiniu vienetu, kuris nėra patikos fondas, šis terminas reiškia lygiavertę ar panašią padėtį užimančius asmenis. Terminas „kontroliuojantieji asmenys“ aiškinimas turi derėti su Finansinių veiksmų darbo grupės rekomendacijomis.

7. Nefinansinis subjektas – subjektas, kuris nėra finansų įstaiga.

8. Pasyvus nefinansinis subjektas – i) nefinansinis subjektas, kuris nėra aktyvus nefinansinis subjektas, arba ii) A poskirsnio 6 dalies b punkte apibūdinta investicinė įmonė, kuri nėra dalyvaujančiosios jurisdikcijos finansų įstaiga.

9. Aktyvus nefinansinis subjektas – bet kuris nefinansinis subjektas, atitinkantis vieną iš šių kriterijų:

a) mažiau kaip 50 % bendrųjų pajamų, kurias nefinansinis subjektas gavo praėjusiais kalendoriniais metais ar kitu atitinkamu ataskaitiniu laikotarpiu, yra pasyviosios pajamos, o mažiau kaip 50 % turto, kuris praėjusiais kalendoriniais metais ar kitu atitinkamu ataskaitiniu laikotarpiu priklausė nefinansiniam subjektui, yra turtas, kuris teikia pasyviąsias pajamas arba kuris laikomas tam, kad jas teiktų;

b) nefinansinio subjekto akcijomis reguliariai prekiaujama pripažintoje biržoje arba nefinansinis subjektas yra su subjektu, kurio akcijomis reguliariai prekiaujama pripažintoje biržoje, susijęs subjektas;

c) nefinansinis subjektas yra vyriausybės subjektas, tarptautinė organizacija, centrinis bankas arba subjektas, kuris visas priklauso vienam ar keliems nurodytiems asmenims;

d) iš esmės visą nefinansinio subjekto veiklą sudaro vienos ar kelių kontroliuojančiųjų bendrovių, vykdančių veiklą, kuri nėra finansų įstaigos veikla, išleistų (visų arba dalies) akcijų valdymas arba finansavimo ir paslaugų teikimas tokioms bendrovėms. Subjektas negali tokio statuso įgyti, jei jis veikia kaip investicinis fondas (arba save laiko investiciniu fondu), pavyzdžiui, privataus akcinio kapitalo fondas, rizikos kapitalo fondas, įmonių išpirkimo skolintomis lėšomis fondas ar kitas investavimo subjektas, kurio tikslas – įsigyti arba finansuoti bendroves ir vėliau turėti turtinių teisių į tokias bendroves kaip kapitalą investavimui;

e) nefinansinis subjektas dar nevykdo ir niekada nevykdė veiklos, tačiau investuoja kapitalą į turtą, ketindamas vykdyti veiklą (išskyrus finansų įstaigos

veiklą), turint omeny, kad praėjus 24 mėnesiams nuo jo pirminio įkūrimo datos jam netaikoma ši išimtis;

f) pastaruosius penkerius metus nefinansinis subjektas nebuvo finansų įstaiga ir šiuo metu jo turtas likviduojamas arba pertvarkomas siekiant tęsti arba vėl pradėti vykdyti kitą nei finansų įstaigos veiklą;

g) pagrindinė nefinansinio subjekto veikla – susijusių subjektų, kurie nėra finansų įstaigos, finansavimas ir rizikos draudimo sandorių su jais arba jų vardu sudarymas; jis neteikia finansavimo ar rizikos draudimo paslaugų subjektams, kurie nėra susiję subjektai, jeigu pagrindinė šių susijusių subjektų grupės vykdoma veikla nėra finansų įstaigos veikla; arba

h) nefinansinis subjektas atitinka visus šiuos reikalavimus:

i) jis įsteigtas ir vykdo veiklą rezidavimo jurisdikcijoje (valstybėje narėje, Monake ar kitoje jurisdikcijoje) tik religijos, labdaros, mokslo, meno, kultūros, sporto ar švietimo tikslais; arba jis įsteigtas, vykdo veiklą rezidavimo jurisdikcijoje (valstybėje narėje, Monake ar kitoje jurisdikcijoje) ir yra profesinė federacija, darbdavių organizacija, prekybos rūmai, profesinė sąjunga, žemės ūkio, sodininkystės ar pilietinė organizacija arba organizacija, kurios vienintelis veiklos tikslas yra socialinės gerovės puoselėjimas;

ii) rezidavimo jurisdikcijoje (valstybėje narėje, Monake ar kitoje jurisdikcijoje) jis atleistas nuo pajamų mokesčio;

iii) jis neturi akcininkų ar dalininkų, kurie turėtų nuosavybės ar naudojimosi teisių į jo pajamas ar turtą;

iv) pagal nefinansinio subjekto rezidavimo jurisdikcijoje (valstybėje narėje, Monake ar kitoje jurisdikcijoje) taikytiną teisę arba nefinansinio subjekto steigimo dokumentus draudžiama nefinansinio subjekto pajamas ar turtą paskirstyti fiziniams asmenims ar pelno siekiančioms organizacijoms arba naudoti jų naudai, išskyrus atvejus, kai toks naudojimas susijęs su labdaringa nefinansinio subjekto veikla arba kai jo pajamos ir turtas naudojami mokant pagrįstą atlygį už suteiktas paslaugas ar sąžiningą rinkos kainą už nefinansinio subjekto perkamą turtą; ir

v) pagal nefinansinio subjekto rezidavimo jurisdikcijoje (valstybėje narėje, Monake ar kitoje jurisdikcijoje) taikytiną teisę arba nefinansinio subjekto steigimo dokumentus įpareigojama visą nefinansinio subjekto turtą po jo likvidavimo arba veiklos nutraukimo perduoti vyriausybės subjektui ar kitai ne pelno organizacijai arba perleisti nefinansinio subjekto rezidavimo jurisdikcijos (valstybės narės, Monako ar kitos jurisdikcijos) vyriausybei ar vienam iš jos politinių vienetų.

E. Kitos apibrėžtys

1. Sąskaitos turėtojas – asmuo, kurį sąskaitą tvarkanti finansų įstaiga užregistruoja ar nurodo kaip finansinės sąskaitos turėtoją. Jeigu asmuo, kuris nėra finansų įstaiga, finansinę sąskaitą tvarko kito asmens naudai ar to asmens vardu kaip agentas, saugotojas, paskirtas asmuo, pasirašantis asmuo, investavimo konsultantas ar tarpininkas, šio priedo taikymo tikslais jis nelaikomas sąskaitos turėtoju, o sąskaitos turėtoju laikomas tas kitas asmuo. Draudimo su išperkamąja suma sutarties ar anuiteto sutarties atveju sąskaitos turėtojas yra bet kuris asmuo, turintis teisę naudotis išperkamąja suma arba keisti sutarties naudos gavėją. Jeigu joks asmuo negali naudotis išperkamąja suma arba keisti naudos gavėjo, sąskaitos turėtojas yra bet kuris asmuo, sutartyje nurodytas kaip naudos gavėjas, ir bet kuris asmuo, turintis neatimamą teisę gauti išmokas pagal sutartį. Pasibaigus draudimo su išperkamąja suma sutarties ar anuiteto sutarties galiojimui, sąskaitos turėtoju laikomas asmuo, turintis teisę gauti išmoką pagal sutartį.
2. Procedūros, kuriomis siekiama nustatyti klientus ir kovoti su pinigų plovimu – klientų išsamaus patikrinimo procedūros, kurias atlieka duomenis teikianti finansų įstaiga, laikydamosi jai taikomų kovos su pinigų plovimu ar panašių taisyklių.
3. Subjektas – juridinis asmuo arba juridinis vienetas, kaip antai kapitalo bendrovė, ūkinė bendrija, patikos fondas arba fondas.
4. Subjektas yra su kitu subjektu susijęs subjektas, jeigu a) vienas iš jų kontroliuoja kitą; ii) jie abu yra bendrai kontroliuojami; arba iii) jie abu yra A poskirsnio 6 dalies b punkte apibūdintos investicinės įmonės, yra bendrai kontroliuojami ir tokia kontrolė vykdoma laikantis tokių investicinių įmonių išsamaus patikrinimo prievolių. Šiuo tikslu kontrolė apima tiesioginę ar netiesioginę daugiau nei 50 % subjekto balsavimo teisių ar vertės.
5. MMK – mokesčių mokėtojo kodas (o jeigu mokesčių mokėtojo kodo nėra – funkcinis ekvivalentas).
6. Patvirtinamieji dokumentai – bet kurie iš šių dokumentų:
 - a) jurisdikcijos (valstybės narės, Monako arba kitos jurisdikcijos), kurios rezidentas, kaip jis pats teigia, yra gavėjas, įgaliotos viešosios įstaigos (pvz., valstybės, jos tarnybos arba savivaldybės) išduota pažyma apie gyvenamąją vietą;
 - b) fizinio asmens atveju – bet koks įgaliotos viešosios įstaigos (pvz., vyriausybės, jos tarnybos arba savivaldybės) išduotas galiojantis tapatybės dokumentas, kuriame nurodomi fizinio asmens vardas ir pavardė ir kuris paprastai naudojamas tapatybei nustatyti;

c) subjekto atveju – bet koks įgaliotos viešosios įstaigos (pvz., vyriausybės, jos tarnybos arba savivaldybės) išduotas oficialus dokumentas, kuriame nurodytas subjekto pavadinimas ir jo pagrindinės buveinės adresas, esantis jurisdikcijoje (valstybėje narėje, Monake arba kitoje jurisdikcijoje), kurios rezidentas, kaip jis pats teigia, yra subjektas, arba jurisdikcijoje (valstybėje narėje, Monake arba kitoje jurisdikcijoje), kurioje subjektas buvo įsteigtas arba kuri jį reglamentuoja;

d) bet kuri audituota finansinė ataskaita, trečiosios šalies parengta mokumo ataskaita, pareiškimas dėl bankroto paskelbimo ar perleidžiamųjų vertybinių popierių rinkos priežiūros institucijos parengta ataskaita.

Jau anksčiau atidarytos subjekto sąskaitos atveju kiekviena valstybė narė arba Monakas turi galimybę leisti duomenis teikiančioms finansų įstaigoms kaip patvirtinamuosius dokumentus naudoti bet kurią su sąskaitos turėtoju susijusią duomenis teikiančios finansų įstaigos apskaitoje esančią klasifikaciją, kuri buvo parengta remiantis standartizuota veiklos sektorių kodavimo sistema, kurią duomenis teikianti finansų įstaiga įtraukė į apskaitą laikydamasi įprastinės savo veiklos praktikos procedūrų, kuriomis siekiama nustatyti klientus ir kovoti su pinigų plovimu, tikslais arba kitais reglamentavimo tikslais (išskyrus mokesčių tikslus) ir kurią duomenis teikianti finansų įstaiga įgyvendino iki datos, kurią finansinė sąskaita priskirta jau anksčiau atidarytos sąskaitos kategorijai, jeigu duomenis teikianti finansų įstaiga nežino arba neturi pagrindo manyti, jog tokia klasifikacija yra neteisinga arba nepatikima. Standartizuota veiklos sektorių kodavimo sistema – kodavimo sistema, naudojama įstaigoms klasifikuoti pagal veiklos rūšį kitais nei mokesčių tikslais.

Iki 2017 m. sausio 1 d. valstybės narės praneša Monakui, o šis – Europos Komisijai, ar pasinaudojo šiame poskirsnyje numatyta galimybe. Europos Komisija gali koordinuoti valstybių narių pranešimų perdavimą Monakui ir perduoda Monako pranešimą visoms valstybėms narėms. Apie visus su naudojimu ta galimybe susijusius pokyčius valstybė narė arba Monakas praneša ta pačia tvarka.

IX SKIRSNIS. VEIKSMINGAS ĮGYVENDINIMAS

Siekdama užtikrinti išdėstytų duomenų teikimo ir išsamaus patikrinimo procedūrų įgyvendinimą ir jų laikymąsi, kiekviena valstybė narė ir Monakas turi būti nustatę taisykles ir administracines procedūras, įskaitant:

- 1) taisykles, kuriomis finansų įstaigoms, asmenims ar tarpininkams užkertamas kelias taikyti praktiką, skirtą duomenų teikimo ir išsamaus patikrinimo procedūroms apeiti;
- 2) taisykles, kuriomis duomenis teikiančios finansų įstaigos įpareigojamos saugoti įrašus apie veiksmus, kurių imtasi, ir visus įrodymus, kuriais remtasi vykdant minėtas procedūras, ir tinkamas priemonės tokiems įrašams gauti;
- 3) administracines procedūras, kuriomis siekiama patikrinti, ar duomenis teikiančios finansų įstaigos laikosi duomenų teikimo ir išsamaus patikrinimo procedūrų; administracines procedūras, kuriomis siekiama užtikrinti, kad būtų toliau tikrinama duomenis teikiančios įstaigos veikla, kai pranešama apie dokumentais nepatvirtintas sąskaitas;

4) administracines procedūras, kuriomis siekiama užtikrinti, kad subjektų ir sąskaitų, kurie nacionalinėje teisėje apibrėžti kaip duomenų neteikiančios finansų įstaigos ir sąskaitos, kurioms netaikoma finansinės sąskaitos apibrėžtis, keliama rizika, kad jie bus panaudoti siekiant išvengti mokesčių, išliktų maža; ir

5) tinkamas priverstines priemones, taikomas taisyklių nesilaikymo atvejais.

II PRIEDAS

Papildomos taisyklės dėl informacijos, susijusios su finansinėmis sąskaitomis, teikimo ir išsamaus patikrinimo

1. Aplinkybių pasikeitimas

Aplinkybių pasikeitimas – bet koks pasikeitimas, dėl kurio papildoma informacija apie asmens statusą arba kuris neatitinka tokio asmens statuso. Be to, aplinkybių pasikeitimas apima bet kokią informacijos apie sąskaitos turėtojo sąskaitą pakeitimą arba papildymą (įskaitant naujo sąskaitos turėtojo įtraukimą, sąskaitos turėtojo pakeitimą arba bet kokią kitą su sąskaitos turėtoju susijusį pakeitimą), arba bet kokią informacijos apie su tokia sąskaita susietą sąskaitą pakeitimą arba papildymą (taikant sąskaitų sumavimo taisykles, apibūdintas I priedo VII skirsnio C poskirsnio 1–3 dalyse), jeigu dėl tokio informacijos pakeitimo arba papildymo pasikeičia sąskaitos turėtojo statusas.

Jeigu duomenis teikianti finansų įstaiga rėmėsi rezidavimo adreso kriterijumi, aprašytu I priedo III skirsnio B poskirsnio 1 dalyje, ir pasikeitus aplinkybėms sužino arba turi pagrindo manyti, kad patvirtinamųjų dokumentų (arba kitų lygiaverčių dokumentų) originalai yra neteisingi arba nepatikimi, ne vėliau kaip paskutinę atitinkamų kalendorinių metų arba bet kurio kito atitinkamo ataskaitinio laikotarpio dieną, arba per 90 kalendorinių dienų nuo tada, kai gaunamas pranešimas apie pasikeitusias aplinkybes arba apie tai sužinoma, ji privalo gauti sąskaitos turėtojo patvirtinimą ir naujus patvirtinamuosius dokumentus, kad nustatytų sąskaitos turėtojo rezidavimo vietą (-as) mokesčių tikslais. Jeigu duomenis teikianti finansų įstaiga iki šios datos sąskaitos turėtojo patvirtinimo ir naujų patvirtinamųjų dokumentų gauti negali, ji privalo taikyti elektroninės duomenų paieškos procedūrą, apibūdintą I priedo III skirsnio B poskirsnio 2–6 dalyse.

2. Naujų subjektų sąskaitų patvirtinimas

Naujų subjektų sąskaitų atveju siekdama nustatyti, ar pasyvų nefinansinį subjektą kontroliuojantis asmuo yra praneštinas asmuo, duomenis teikianti finansų įstaiga gali remtis tik sąskaitos turėtojo arba kontroliuojančiojo asmens patvirtinimu.

3. Finansų įstaigos rezidavimo vieta

Finansų įstaiga yra valstybės narės, Monako ar kitos dalyvaujančiosios jurisdikcijos rezidentė, jeigu ji pavaldi tos valstybės narės, Monako arba kitai dalyvaujančiajai jurisdikcijai (t. y. dalyvaujančioji jurisdikcija gali reikalauti, kad finansų įstaiga laikytųsi duomenų teikimo reikalavimo). Apskritai, kai finansų įstaiga yra valstybės narės, Monako ar kitos dalyvaujančiosios jurisdikcijos rezidentė mokesčių tikslais, ji yra pavaldi tos valstybės narės, Monako arba kitai dalyvaujančiajai jurisdikcijai, todėl ji yra valstybės narės, Monako arba kitos dalyvaujančiosios jurisdikcijos finansų įstaiga. Jei patikos fondas yra finansų įstaiga (neatsižvelgiant į tai, ar jis yra valstybės narės, Monako, ar kitos dalyvaujančiosios

jurisdikcijos rezidentas mokesčių tikslais), jis laikomas pavaldžiu valstybės narės, Monako arba kitai dalyvaujančiai jurisdikcijai, jei vienas ar daugiau jo patikėtinių yra tos valstybės narės, Monako ar kitos dalyvaujančiosios jurisdikcijos rezidentai, išskyrus atvejus, kai patikos fondas pateikia visą pagal šį arba kitą susitarimą, kuriuo įgyvendinamas visuotinis standartas, privalomą pateikti informaciją apie patikos fondo tvarkomas praneštinas sąskaitas kitai dalyvaujančiai jurisdikcijai (valstybei narei, Monakui arba kitai dalyvaujančiai jurisdikcijai), nes jis yra tos kitos dalyvaujančiosios jurisdikcijos rezidentas mokesčių tikslais. Tačiau jei finansų įstaiga (išskyrus patikos fondą) nėra rezidentė mokesčių tikslais (pvz., jei ji laikoma fiskaliniu požiūriu skaidria arba jei yra jurisdikcijoje, kuri netaiko pajamų mokesčio), ji laikoma pavaldžia tos valstybės narės, Monako arba dalyvaujančiai jurisdikcijai, todėl ji yra valstybės narės, Monako arba kitos dalyvaujančiosios jurisdikcijos finansų įstaiga su sąlyga, kad:

- a) ji įsteigta pagal valstybės narės, Monako ar kitos dalyvaujančiosios jurisdikcijos teisės aktus;
- b) jos administracijos centras (įskaitant pagrindinį administracijos centrą) yra valstybėje narėje, Monake arba kitoje dalyvaujančiojoje jurisdikcijoje; arba
- c) jos finansinė priežiūra vykdoma valstybėje narėje, Monake arba kitoje dalyvaujančiojoje jurisdikcijoje.

Jei finansų įstaiga (išskyrus patikos fondą) yra dviejų ar daugiau dalyvaujančiųjų jurisdikcijų (valstybės narės, Monako arba kitų dalyvaujančiųjų jurisdikcijų) rezidentė, jai taikomos tos dalyvaujančiosios jurisdikcijos, kurioje tvarkoma (-os) jos finansinė (-ės) sąskaita (-os), duomenų teikimo ir išsamaus patikrinimo prievolės.

4. Finansų įstaigos tvarkomos sąskaitos

Apskritai turėtų būti laikoma, kad sąskaitą tvarko:

- a) pasaugos sąskaitos atveju – finansų įstaiga, kuri saugo sąskaitoje esantį turtą (įskaitant finansų įstaigą, kuri sąskaitos turėtojo turtą toje įstaigoje valdo tarpininko vardu);
- b) indėlių sąskaitos atveju – finansų įstaiga, kuri įpareigota vykdyti su sąskaita susijusius mokėjimus (išskyrus finansų įstaigos agentą, neatsižvelgiant į tai, ar tas agentas yra finansų įstaiga, ar ne);
- c) finansų įstaigos tvarkomų nuosavybės arba skolos vertybinių popierių, kurie laikomi finansine sąskaita, atveju – ta finansų įstaiga;
- d) draudimo su išperkamąja suma sutarties ar anuiteto sutarties atveju – finansų įstaiga, įpareigota vykdyti su sutartimi susijusius mokėjimus.

5. Patikų fondai, kurie yra pasyvūs nefinansiniai subjektai

Subjektas, pavyzdžiui, ūkinė bendrija, ribotos atsakomybės bendrovė arba panašus juridinis vienetas, kuris nėra rezidentas mokesčių tikslais, pagal I priedo VIII skirsnio D poskirsnio 3 dalį laikomas rezidentu toje jurisdikcijoje, kurioje yra pagrindinis jo administracijos centras. Šiais tikslais juridinis asmuo arba juridinis vienetas laikomas panašiu į ūkinę bendriją ir ribotos atsakomybės bendrovę, jei jis nelaikomas praneštinės jurisdikcijos apmokestinamu vienetu pagal tos praneštinės jurisdikcijos mokesčių teisę. Tačiau, siekiant išvengti tų pačių duomenų teikimo (dėl plataus termino „kontroliuojantieji asmenys“ taikymo patikos fondų atveju), patikos fondas, kuri yra pasyvus nefinansinis subjektas, negali būti laikomas panašiu juridiniu vienetu.

6. Subjekto pagrindinės buveinės adresas

Pagal vieną iš I priedo VIII skirsnio E poskirsnio 6 dalies c punkte aprašytų reikalavimų pateikiamame oficialiame dokumente apie subjektą turi būti nurodytas subjekto pagrindinės buveinės adresas valstybėje narėje, Monake arba jurisdikcijoje, kurios rezidentas, kaip jis pats teigia, subjektas yra, arba adresas valstybėje narėje, Monake arba jurisdikcijoje, kurioje subjektas buvo įsteigtas arba kuri jį reglamentuoja. Subjekto pagrindinės buveinės adresas paprastai būna vieta, kurioje yra jo pagrindinis administracijos centras. Finansų įstaigos, kurioje subjektas yra atsidaręs sąskaitą, adresas, pašto dėžutės adresas arba vien korespondencijos tikslais naudojamas adresas nėra subjekto pagrindinės buveinės adresas, išskyrus atvejus, kai tas adresas yra vienintelis subjekto naudojamas adresas ir subjekto organizaciniuose dokumentuose nurodomas kaip subjekto registruotasis adresas. Be to, adresas, kuris pateikiamas su nurodymais visą tuo adresu siunčiamą korespondenciją laikyti pašte, nėra subjekto pagrindinės buveinės adresas.

III PRIEDAS

PAGAL ŠĮ SUSITARIMĄ SURINKTŲ ARBA PASIKEISTŲ DUOMENŲ TVARKYMOI TAIKOMOS PAPILDOMOS DUOMENŲ APSAUGOS GARANTIJOS

1. Apibrėžtys

Toliau pateikti terminai vartojama ta reikšmė, kuri jiems suteikta Susitarime:

A) asmens duomenys – bet kokia informacija, susijusi su fiziniu asmeniu, kurio tapatybė yra arba gali būti nustatyta (duomenų subjektas); asmeniu, kurio tapatybė gali būti nustatyta, laikomas asmuo, kurio tapatybė gali būti tiesiogiai arba netiesiogiai nustatyta visų pirma remiantis asmens kodu arba viena ar keliomis to asmens fizinei, fiziologinei, psichinei, ekonominei, kultūrinei ar socialinei tapatybei būdingomis savybėmis;

B) tvarkymas – bet kokia su asmens duomenimis automatizuotomis arba neautomatizuotomis priemonėmis atliekama operacija ar operacijos, pavyzdžiui, rinkimas, įrašymas, rūšiavimas, laikymas, adaptavimas ar keitimas, atgaminimas, paieška, naudojimas, atskleidimas persiunčiant ar perduodant, platinant ar kitu būdu suteikiant galimybę jais naudotis, taip pat palyginimas ar sujungimas, blokavimas, ištrynimas ar naikinimas.

2. Nediskriminavimas

Susitariančiosios Šalys užtikrina, kad pagal šį Susitarimą ir atitinkamus nacionalinės teisės aktus asmens duomenų tvarkymui taikomos apsaugos priemonės būtų taikomos visiems fiziniams asmenims jų nediskriminuojant, visų pirma, dėl pilietybės, gyvenamosios šalies ar fizinių savybių.

3. Duomenys

Pagal Susitarimą Susitariančiosios Šalys tvarko tik tokius duomenis, kokie yra svarbūs, būtini ir proporcingi siekiant Susitarimo tikslų.

Susitariančiosios Šalys nesikeičia asmens duomenimis, kuriais atskleidžiama rasinė ar etninė kilmė, politinės pažiūros, religiniai ar filosofiniai įsitikinimai, narystė profesinėse sąjungose ir duomenys apie asmens sveikatą ar seksualinį gyvenimą.

4. Teisė gauti informacijos, susipažinti su duomenimis, juos ištaisyti ir ištrinti

Jei informaciją gavusioje jurisdikcijoje ji naudojama kitais tikslais arba jei informaciją gavusi jurisdikcija ją perduoda trečiajai jurisdikcijai (valstybei narei arba Monakui), kaip numatyta Susitarimo 6 straipsnio 5 dalyje, jurisdikcijos, kuri gavo informaciją, ją naudoja kitais tikslais arba ją perduoda trečiajai jurisdikcijai, kompetentinga institucija apie tai informuoja atitinkamus asmenis. Ši informacija turi būti pateikiama atitinkamam asmeniui laiku, kad jis galėtų pasinaudoti savo duomenų apsaugos teisėmis, ir bet kuriuo atveju prieš informaciją gavusiai jurisdikcijai naudojant informaciją kitais tikslais arba ją perduodant trečiajai jurisdikcijai.

Kiek tai susiję su asmens duomenimis, tvarkomais pagal šį Susitarimą, bet kuris fizinis asmuo turi teisę prašyti leisti susipažinti su savo asmens duomenimis, kuriuos tvarko duomenis teikiančios finansų įstaigos ir (arba) kompetentingos institucijos, ir, jei duomenys yra netikslūs, juos ištaisyti. Jei duomenys tvarkomi neteisėtai, asmuo gali prašyti juos ištrinti.

Siekiant sudaryti palankesnes sąlygas naudotis šia teise, kiekvienam fiziniam asmeniui turi būti suteikiama galimybė kitai kompetentingai institucijai skirtus prašymus leisti susipažinti su savo duomenimis, juos ištaisyti ir (arba) ištrinti teikti per savo kompetentingą instituciją.

Prašymą gavusi kompetentinga institucija leidžia susipažinti su atitinkamais duomenimis ir, jei reikia, atnaujina ir (arba) ištaiso netikslius duomenis arba papildo neišsamius duomenis.

5. Teisė į teisinę gynybą

Kiek tai susiję su asmens duomenimis, tvarkomais pagal šį Susitarimą, bet kuris fizinis asmuo turi teisę į veiksmingą teisinę gynybą administracine ir teismine tvarka, nepriklausomai nuo jo pilietybės ir nuo to, ar jo gyvenamoji vieta yra vienoje ar kitoje jurisdikcijoje, ar visose susijusiose jurisdikcijose.

6. Automatinis duomenų tvarkymas

Kompetentingos institucijos nepriima jokio sprendimo, kuris asmeniui darytų neigiamą teisinį poveikį arba jį smarkiai paveiktų, vadovaudamosi tik tuo, kad automatinis duomenų tvarkymas reikalingas tam tikriems jo charakterio bruožams įvertinti.

7. Duomenų perdavimas trečiųjų šalių institucijoms

Kompetentinga institucija pagal Susitarimą gautus asmens duomenis gali kartais perduoti trečiųjų jurisdikcijų, kurios nėra valstybės narės ir Monakas, institucijoms, jei laikomasi visų šių sąlygų:

- a) perduoti duomenis trečiajai jurisdikcijai yra būtina siekiant 6 straipsnio 4 dalyje nurodytų tikslų ir ji juos naudos tik tokiais tikslais;
- b) duomenys yra svarbūs ir proporcingi atsižvelgiant į tikslus, dėl kurių jie perduoti;
- c) trečiosios jurisdikcijos institucijos kompetencija yra tiesiogiai susijusi su 6 straipsnio 4 dalyje nurodytais tikslais;
- d) gaunančioji trečioji jurisdikcija užtikrina tokį asmens duomenų apsaugos lygį, koks nustatytas šiuo Susitarimu, ir įsipareigoja gautų duomenų neperduoti tretiesiems asmenims;
- e) kompetentinga institucija, iš kurios gauta informacija, davė išankstinį sutikimą 6 straipsnio 5 dalyje numatytais sąlygomis; ir
- f) atitinkamam asmeniui pranešta apie tokį perdavimą.

Bet koks kitas pagal šį Susitarimą gautos informacijos perdavimas tretiesiems asmenims yra draudžiamas.

8. Duomenų vientisumas ir saugumas

Kiek tai susiję su informacijos tvarkymu pagal Susitarimą, Susitariančiosios Šalys ir duomenis teikiančios finansų įstaigos turi:

- a) pasirūpinti tinkamomis garantijomis, kad būtų išlaikytas tokios informacijos konfidencialumas ir kad ją naudotų tik 6 straipsnyje nurodyti asmenys ar institucijos ir tik jame nurodytais tikslais;
- b) sukurti veiksmingiems mainams reikalingą infrastruktūrą (be kita ko, parengti metodus, kuriais remiantis užtikrinama, kad informacija būtų keičiamasi laiku, tiksliai, saugiai ir konfidencialiai, o komunikacija būtų veiksminga ir patikima, ir sugebėti greitai spręsti su mainais arba jų prašymais susijusius klausimus ir problemas ir įgyvendinti Susitarimo 4 straipsnio nuostatas); ir
- c) imtis techninių ir organizacinių priemonių, kad būtų išvengta asmens duomenų platinimo arba susipažinimo su jais be leidimo, atsitiktinio arba neteisėto jų sunaikinimo, atsitiktinio jų praradimo arba pakeitimo arba kitokio neteisėto jų tvarkymo;
- d) imtis techninių ir organizacinių priemonių, kad būtų ištaisyta netiksli informacija ir kad būtų panaikinta informacija, kurios saugoti nėra teisinio pagrindo.

Susitariančiosios Šalys užtikrina, kad duomenis teikiančios finansų įstaigos nedelsdamos praneštų savo jurisdikcijos kompetentingai institucijai, kai jos turi pagrindo manyti, kad tai kompetentingai institucijai jos pateikė neteisingą arba neišsamią informaciją. Šią informaciją gavusi kompetentinga institucija imasi visų jos nacionalinėje teisėje numatytų reikiamų priemonių, kad ištaisyti pranešime nurodytas klaidas.

9. Sankcijos

Susitariančiosios Šalys užtikrina, kad pažeidus šiame Susitarime pateiktas asmens duomenų apsaugos nuostatas, būtų taikomos veiksmingos ir atgrasančios sankcijos.

10. Kontrolė

Duomenis teikiančių finansų įstaigų ir kompetentingų institucijų pagal Susitarimą atliekamą asmens duomenų tvarkymą kontroliuoja: i) valstybių narių atveju – pagal nacionalinės teisės aktus, kuriais įgyvendinama Direktyva 95/46/EB, įsteigtos nacionalinės kontrolės institucijos, atsakingos už duomenų apsaugą, o ii) Monako atveju – už Asmens duomenų kontrolės komisija.

Šioms valstybių narių ir Monako institucijoms turi būti suteikiami veiksmingi kontrolės, tyrimo, įsikišimo ir tikrinimo įgaliojimai ir įgaliojimai pranešti apie teisės aktų pažeidimus, kad prireikus būtų imtasi teisinių veiksmų. Jos visų pirma užtikrina, kad skundai dėl pažeidimų būtų priimti, ištirti, į juos būtų atsakyta, o padėtis tinkamai ištaisyta.

IV PRIEDAS

SUSITARIANČIŲJŲ ŠALIŲ KOMPETENTINGŲ INSTITUCIJŲ SĄRAŠAS

Pagal šį susitarimą Susitariančiųjų Šalių kompetentingos institucijos yra:

- a) Monako Kunigaikštystėje – le Conseiller de gouvernement pour les finances et l'économie arba įgaliotasis atstovas,
- b) Belgijos Karalystėje – De Minister van Financiën/le Ministre des Finances arba įgaliotasis atstovas,
- c) Bulgarijos Respublikoje – Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите arba įgaliotasis atstovas,
- d) Čekijos Respublikoje – Ministr financí arba įgaliotasis atstovas,
- e) Danijos Karalystėje – Skatteministeren arba įgaliotasis atstovas,
- f) Vokietijos Federacinėje Respublikoje – Der Bundesminister der Finanzen arba įgaliotasis atstovas,
- g) Estijos Respublikoje – Rahandusminister arba įgaliotasis atstovas,
- h) Graikijos Respublikoje – Ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών arba įgaliotasis atstovas;
- i) Ispanijos Karalystėje – El Ministro de Economía y Hacienda arba įgaliotasis atstovas,
- j) Prancūzijos Respublikoje – le Ministre chargé du budget arba įgaliotasis atstovas;
- k) Kroatijos Respublikoje – Ministar financija arba įgaliotasis atstovas,
- l) Airijoje – The Revenue Commissioners arba jų įgaliotasis atstovas,
- m) Italijos Respublikoje – il Direttore Generale delle Finanze arba įgaliotasis atstovas,
- n) Kipro Respublikoje – Υπουργός Οικονομικών arba įgaliotasis atstovas;
- o) Latvijos Respublikoje – Finanšu ministrs arba įgaliotasis atstovas,
- p) Lietuvos Respublikoje – Finansų ministras arba įgaliotasis atstovas,
- q) Liuksemburgo Didžiojoje Hercogystėje – le Ministre des Finances arba įgaliotasis atstovas;
- r) Vengrijoje – A pénzügyminiszter arba įgaliotasis atstovas,
- s) Maltos Respublikoje – Il-Ministru responsabbli għall-Finanzi arba įgaliotasis atstovas,
- t) Nyderlandų Karalystėje – De Minister van Financiën arba įgaliotasis atstovas,
- u) Austrijos Respublikoje – Der Bundesminister für Finanzen arba įgaliotasis atstovas,
- v) Lenkijos Respublikoje – Minister Finansów arba įgaliotasis atstovas,
- w) Portugalijos Respublikoje – O Ministro das Finanças arba įgaliotasis atstovas;
- x) Rumunijoje – Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală arba įgaliotasis atstovas,
- y) Slovėnijos Respublikoje – Minister za finance arba įgaliotasis atstovas,
- z) Slovakijos Respublikoje – Minister financíi arba įgaliotasis atstovas,
- aa) Suomijos Respublikoje – Valtiovarainministeriö/Finansministeriet arba įgaliotasis atstovas,

ab) Švedijos Karalystėje – Chefen för Finansdepartementet arba įgaliotasis atstovas,
ac) Jungtinėje Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystėje ir Europos teritorijose, už kurių išorės santykius Jungtinė Karalystė yra atsakinga – Commissioners of Inland Revenue arba jų įgaliotasis atstovas ir Gibraltaro kompetentinga institucija, kurią Jungtinė Karalystė paskirs pagal 2000 m. balandžio 19 d. valstybėms narėms ir Europos Sąjungos institucijoms pateiktas nuostatas dėl Gibraltaro kompetentingų institucijų, dėl kurių sutarta atsižvelgiant į Europos Sąjungos dokumentus ir su jais susijusias sutartis, kurių kopiją Monako Kunigaikštystei pateiks Europos Sąjungos Tarybos generalinis sekretoriatas ir kurios taikomos šiam Susitarimui.“

2 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas

1. Šis protokolas, kuriuo iš dalies keičiamas susitarimas, sudaromas su sąlyga, kad Susitariančiosios Šalys jį ratifikuos arba patvirtins pagal savo procedūras. Susitariančiosios Šalys praneša viena kitai apie šių procedūrų užbaigimą. Šis protokolas, kuriuo iš dalies keičiamas susitarimas, įsigalioja pirmą antro mėnesio po paskutinio pranešimo dieną.

2. Su sąlyga, kad bus užbaigtos Monako Kunigaikštystės institucijų procedūros ir imtasi Europos Sąjungos teisėje reikalaujamų priemonių tarptautiniams susitarimams sudaryti, Monako Kunigaikštystė ir pagal kontekstą Europos Sąjunga įgyvendins ir veiksmingai taikys šiuo protokolu iš dalies pakeistą susitarimą nuo 2017 m. sausio 1 d. ir apie tai viena kitai praneš.

3. Nepaisydamos 1 ir 2 dalių nuostatų, Susitariančiosios Šalys laikinai taiko šį protokolą, kuriuo iš dalies keičiamas susitarimas, tol, kol jis įsigalios. Protokolą laikinai taikyti pradedama 2017 m. sausio 1 d., su sąlyga, kad Susitariančiosios Šalys viena kitai ne vėliau kaip 2016 m. gruodžio 31 d. praneša apie tokiam laikinam taikymui reikalingų atitinkamų nacionalinių procedūrų užbaigimą.

4. Nepažeidžiant 2 ir 3 dalių nuostatų, toliau taikomos šios Susitarimo, galiojusio prieš jį iš dalies keičiant šiuo protokolu, reglamentuojamos prievolės:

- i) Monako Kunigaikštystės prievolės ir su jomis susijusios jos teritorijoje įsisteigusių mokėjimų tarpininkų prievolės pagal Susitarimo, galiojusio prieš jį iš dalies keičiant šiuo protokolu, 8 ir 9 straipsnius toliau taikomos iki 2017 m. birželio 30 d. arba iki tol, kol tos prievolės visiškai įvykdomos;
- ii) valstybių narių prievolės pagal Susitarimo, galiojusio prieš jį iš dalies keičiant šiuo Protokolu, 10 straipsnį dėl 2016 ir ankstesniais fiskaliniais metais rinkto mokesčio prie pajamų šaltinio toliau taikomos tol, kol tos prievolės visiškai įvykdomos.

3 straipsnis

Susitarimas papildomas Protokolu, kurio pavadinimas toks:

„Europos Sąjungos ir Monako Kunigaikštystės susitarimo dėl automatinių informacijos apie finansines sąskaitas mainų siekiant geresnio tarptautinio mokestinių prievolių vykdymo pagal Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) parengtą visuotinį automatinių finansinių sąskaitų informacijos mokesčių klausimais mainų standartą protokolas“.

Pasirašydami Europos Sąjungos ir Monako Kunigaikštystės protokolą, kuriuo iš dalies keičiamas susitarimas, deramai įgalioti toliau pasirašę asmenys susitarė dėl šių nuostatų, kurios yra neatsiejama Susitarimo, iš dalies pakeisto šiuo protokolu, dalis:

1. Susitariama, kad keistis informacija pagal šio susitarimo 5 straipsnį bus prašoma tik tada, kai prašančioji valstybė (valstybė narė arba Monakas) bus pasinaudojusi visais įprastais informacijos šaltiniais, kuriais ji gali naudotis pagal nacionalinę apmokestinimo procedūrą.

2. Susitariama, kad prašančiosios valstybės (valstybės narės arba Monako Kunigaikštystės) kompetentinga institucija, teikdama prašymą pateikti informacijos pagal šio susitarimo 5 straipsnį, valstybės, į kurią kreipiasi (atitinkamai Monako Kunigaikštystės arba valstybės narės), kompetentingai institucijai pateikia šią informaciją:

i) asmens, kuris kontroliuojamas arba tiriamas, tapatybę;

ii) laikotarpį, kurio informacijos prašoma;

iii) pageidaujamos informacijos apibūdinimą, įskaitant pobūdį ir formą, kuria prašančioji valstybė pageidauja gauti informaciją iš valstybės, į kurią kreipiasi;

i) mokesčių tikslą, dėl kurio teikiamas prašymas;

v) jei žinoma, bet kurio asmens, kuris, manoma, gali turėti prašomos informacijos, vardą, pavardę ir adresą.

3. Susitariama, kad nuoroda į „tikėtino reikalingumo“ standartą siekiama sudaryti sąlygas, kad informacijos mainai pagal šio susitarimo 5 straipsnį būtų kuo platesnio masto, ir kartu patikslinti, kad valstybės narės ir Monako Kunigaikštystė negali savo nuožiūra atlikti atsitiktinių paieškų arba prašyti informacijos, kuri veikiausiai nėra susijusi su tam tikro mokesčių mokėtojo mokesčine padėtimi. Nors 2 dalyje pateikiami svarbūs procedūriniai reikalavimai, kuriais siekiama užkirsti kelią atsitiktinėms paieškoms, 2 dalies i–v punktų interpretavimas neturi trukdyti veiksmingiems informacijos mainams. Tikėtino reikalingumo standarto galima laikytis tiek vykdant vieno mokesčių mokėtojo (identifikuojamo pagal vardą, pavardę ar kitaip), tiek kelių mokesčių mokėtojų (identifikuojamų pagal vardą, pavardę ar kitaip) atveju.

4. Susitariama, kad šis susitarimas netaikomas savaiminiams informacijos mainams.

5. Susitariama, kad keičiantis informacija pagal šio susitarimo 5 straipsnį, toliau taikomos su mokesčių mokėtojo teisėmis susijusios administracinės procedūrinės procedūros taisyklės, numatytos valstybėje, į kurią kreipiamasi (valstybėje narėje arba Monako Kunigaikštystėje). Be to, susitariama, kad šiomis nuostatomis siekiama užtikrinti, kad mokesčių mokėtojui būtų taikoma sąžininga procedūra, o ne išvengti informacijos mainų proceso ar jį nederamai vilkinti.“

4 straipsnis

Kalbos

1. Šis protokolas parengtas dviem egzemplioriais anglų, bulgarų, čekų, danų, estų, graikų, ispanų, italų, kroatų, latvių, lenkų, lietuvių, maltiečių, nyderlandų, portugalų, prancūzų, rumunų, slovakių, slovėnų, suomių, švedų, vengrų ir vokiečių kalbomis. Visi tekstai yra autentiški.

TAI PATVIRTINDAMI toliau nurodyti įgalioti asmenys pasirašė šį protokolą.

Priimta [vieta] [data].

Europos Sąjungos vardu

Monako Kunigaikštystės vardu

Susitariančiųjų Šalių deklaracijos

Bendra Susitariančiųjų Šalių deklaracija dėl atitikties visuotiniam standartui

Susitariančiosios Šalys susitaria, kad visuotinį standartą atitinka automatinė mainų nuostatos, pateiktos Tarybos direktyvoje 2011/16/ES dėl administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje, iš dalies pakeistoje Tarybos direktyva 2014/107/ES, Susitarime ir jo prieduose, taip pat kituose susitarimuose, dėl kurių tuo pačiu metu ir tuo pačiu klausimu Europos Sąjunga derėjosi su Šveicarijos Konfederacija, Andoros Kunigaikštyste, Lichtenšteino Kunigaikštyste ir San Marino Respublika (nors kai kuriuose iš šių susitarimų yra vėlesnės su duomenų konfidencialumu ir apsauga susijusios informacijos), siekdama išsiaiškinti įvairias Monako Kunigaikštystės ir šių keturių šalių pozicijas šiuo klausimu ir apsiriboti tik tuo, kad jos valstybėms narėms būtų sudarytos sąlygos laikytis Europos Sąjungos teisėje nustatytų reikalavimų palaikant santykius su jurisdikcijomis už Sąjungos ribų.

Bendra Susitariančiųjų Šalių deklaracija dėl Susitarimo ir jo priedų

Susitariančiosios Šalys susitaria, kad, siekdamas užtikrinti vienodą Susitarimo ir jo I ir II priedų taikymą, kaip pavyzdžiui ar aiškinimo pagrindu vadovausis pavyzdinio kompetentingų institucijų susitarimo komentarais ir EBPO parengtu bendru duomenų teikimo standartu.

Bendra Susitariančiųjų Šalių deklaracija dėl Susitarimo 5 straipsnio

Susitariančiosios Šalys susitaria, kad, taikydamos Susitarimo 5 straipsnį dėl informacijos mainų pagal prašymą, kaip aiškinimo pagrindu vadovausis EBPO pavyzdinės sutarties dėl pajamų bei kapitalo apmokestinimo 26 straipsnio komentaru.

*Bendra Susitariančiųjų Šalių deklaracija
dėl Protokolo, kuriuo iš dalies keičiamas susitarimas, 2 straipsnio*

Dėl Protokolo, kuriuo iš dalies keičiamas susitarimas, 2 straipsnio abi Šalys susitaria, kad Protokolas, kuriuo iš dalies keičiamas susitarimas, laikinai taikomas, jei:

- Monako Kunigaikštystė, valstybės narės ir jų finansų įstaigos, siekdamos įvykdyti įsipareigojimus pagal Susitarimo, iš dalies pakeisto šiuo protokolu, 3 straipsnio 3 dalį, taiko duomenų teikimo ir išsamaus patikrinimo taisyklės, atitinkančias I ir II priedus, vėliausiai nuo 2017 m. sausio 1 d. Tačiau Susitarimo, iš dalies pakeisto šiuo protokolu, 3 straipsnio 3 dalyje numatytos prievolės Susitariančiosioms Šalims taikomos tik tuomet, kai įvykdomos Protokolo, kuriuo iš dalies keičiamas susitarimas, 2 straipsnio 1 dalyje numatytos įsigaliojimo sąlygos;
- valstybėms narėms leidžiama nuo 2017 m. sausio 1 d. teikti informacijos prašymus Monako Kunigaikštystei pagal Susitarimo, iš dalies pakeisto šiuo protokolu, 5 straipsnį, bet Monako Kunigaikštystė gali nuspręsti patenkinti šiuos prašymus tik kai įvykdomos Protokolo, kuriuo iš dalies keičiamas susitarimas, 2 straipsnio 1 dalyje numatytos įsigaliojimo sąlygos;
- Monako Kunigaikštystė ir jos finansų įstaigos, atsižvelgdamos į laikiną šio protokolo, kuriuo iš dalies keičiamas susitarimas, taikymą, gali nuspręsti sustabdyti prievolių, joms tenkančių pagal Europos bendrijos ir Monako Kunigaikštystės susitarimą, numatantį priemones, lygiavertes nustatytoms Tarybos direktyvoje 2003/48/EB, ir galiojusį iki šiuo protokolu padarytų pakeitimų, taikymą nuo 2017 m. sausio 1 d., nebent Protokolo, kuriuo iš dalies keičiamas susitarimas, 2 dalies 4 dalyje būtų nustatyta kitaip.